

การศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเภสัชศาสตร์
ในประเทศไทย

ธวัชรรัตน์ คำยันท

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

สารนิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
ของนิสิต-นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2566

Tunk.

นางสาวธวัลรัตน์ คำยงค์
ผู้วิจัย

T. K. Kiatkarn

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย ราชมหา,
Ph.D.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

Nithart Cools

รองศาสตราจารย์ณัฐสิทธิ์ เกิดศรี,
Ph.D.

ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์

Nouha Rachmani

รองศาสตราจารย์วิจิตา รักรธรรม,
Ph.D.

คณบดีวิทยาลัยการจัดการ
มหาวิทยาลัยมหิดล

[Signature]

ชาคริต พิษญากร,
Ph.D.

กรรมการสอบสารนิพนธ์

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาเรื่องการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเนื่องจากการสนับสนุนและช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย ราชมหา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาในการให้ความรู้ คำแนะนำ และการให้คำปรึกษารวมถึงการแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นระหว่างการทำสารนิพนธ์ จนกระทั่งเสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์จากคณะเกษตรศาสตร์ สาขาเกษตรศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย ราชมหา อาจารย์ประจำสาขาการจัดการธุรกิจ วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล และผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาเสียสละเวลาในการประเมินแบบสอบถามสำหรับใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจตลอดมา และเพื่อนๆ สาขาการจัดการธุรกิจ วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล รุ่น 24C ทุกท่านที่เสียสละเวลาในการแบ่งปันความรู้ให้การช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา รวมไปถึงขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวมาข้างต้นไว้ ณ ที่นี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อภาคเกษตรกรรมทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ขององค์กร และกำหนดนโยบายส่งเสริม สนับสนุน การเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพให้กับนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ ที่จะจบการศึกษาไปเป็นเกษตรกร และเป็นบุคลากรทางการแพทย์ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในระบบสาธารณสุขของประเทศไทยต่อไป

ธวัชรรัตน์ คำยันต์

การศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย
A STUDY OF ENTREPRENEURIAL INTENTIONS AMONG PHARMACEUTICAL
STUDENTS IN THAILAND

ธวัชรรัตน์ คำยั้งค์ 6450358

กจ.ม.

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย ราชมหา, Ph.D., รองศาสตราจารย์
ณัฐสิทธิ์ เกิดศรี, Ph.D., ชาคริต พิชญางกูร, Ph.D.

บทคัดย่อ

เภสัชกรเป็นอีกกลุ่มวิชาชีพที่มีบทบาทสำคัญในฐานะบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความรู้ความ
เชี่ยวชาญในเรื่องของยาและผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ซึ่งถือเป็นกุญแจสำคัญในธุรกิจ Health and Wellnessที่จะช่วย
ยกระดับธุรกิจบริการด้านสุขภาพภาคธุรกิจไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน(Sustainability)
หลังจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ประชาชนเริ่มหันมาใส่ใจดูแลสุขภาพทำให้ธุรกิจด้านสุขภาพมีแนวโน้ม
เติบโตอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันบุคลากรทางการแพทย์เช่นเภสัชกร ก็มีทางเลือกในการประกอบธุรกิจของตัวเอง
อาจส่งผลให้เกิดการขาดแคลนเภสัชกรที่ในภาครัฐ ดังนั้นการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะช่วยให้ผู้นำองค์กรทั้งภาครัฐ
และเอกชน รวมถึงสถานศึกษา เข้าใจกลุ่มนักศึกษาเภสัชกรที่กำลังจะจบการศึกษาเพื่อไปประกอบอาชีพในอนาคต
เพื่อที่จะเตรียมพร้อมในการสนับสนุน ส่งเสริม ทั้งเรื่องของหลักสูตรการเรียนการสอน การออกนโยบาย เพื่อ
ดึงดูดบุคลากรที่มีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต ซึ่งเป็นสิ่งที่องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนต้องการ
เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเภสัช
ศาสตร์ในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยทำการประยุกต์ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน(TPB) เป็นกรอบแนวคิดในการ
ศึกษาวิจัย โดยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มนิสิต-นักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 400 คน
ผลการศึกษาพบว่าความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเภสัชศาสตร์อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
โดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ 2ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ และ
ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม

คำสำคัญ : ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูปภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและความเป็นมา	1
1.2 วัตถุประสงค์งานวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการศึกษาวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากงานการศึกษาวิจัย	4
1.5 ความสอดคล้องการศึกษาวิจัยที่มีต่อจุดมุ่งหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน	5
1.6 นิยามศัพท์	6
1.7 บทสรุป	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย	8
2.2 การทบทวนวรรณกรรมและการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.3 กรอบแนวคิดของการศึกษาวิจัย	19
2.4 สมมุติฐาน	20
2.5 บทสรุป	20
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย	22
3.1 รูปแบบงานวิจัย	22
3.2 กลุ่มประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	23
3.3 เครื่องมือสำหรับการศึกษาวิจัย	26
3.4 เครื่องมือและลักษณะวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
3.5 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
3.6	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	32
3.7	การปกป้องความลับด้านข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับผู้เข้าร่วมงานวิจัย	36
3.8	กรอบระยะเวลาและแผนผังแสดงแผนการดำเนินงาน	37
3.9	บทสรุป	38
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
4.1	การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	39
4.2	การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
4.3	การวิเคราะห์ข้อมูลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
4.4	ผลการวิเคราะห์ขององค์ประกอบเชิงสำรวจ	47
4.5	การทดสอบสมมติฐาน ทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ	52
4.6	บทสรุป	59
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ	60
5.1	การสรุปผลการวิจัย	61
5.2	การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ	62
5.3	ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย	70
5.4	บทสรุป	72
บรรณานุกรม		74
ภาคผนวก		77

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
3.1	แสดงตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	26
3.2	ชุดคำถามของแบบสอบถามส่วนที่ 3	28
3.3	ชุดคำถามของแบบสอบถามส่วนที่ 4	29
3.4	ระดับความพึงพอใจตามหลัก Likert scale 5 ระดับ	30
3.5	แผนการดำเนินงานวิจัย	37
4.1	ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม การเป็นนิสิต/นักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6	40
4.2	ข้อมูลความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของลักษณะ ทางประชากรศาสตร์ด้านเพศของกลุ่มตัวอย่าง	40
4.3	ข้อมูลความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของลักษณะ ทางประชากรศาสตร์ด้านสถาบันที่กำลังศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	40
4.4	ข้อมูลความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของลักษณะ ทางประชากรศาสตร์ด้านพื้นฐานครอบครัว	41
4.5	ข้อมูลความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของลักษณะ ทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่วางแผนจะทำหลังเรียนจบ	41
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจ เป็นผู้ประกอบ โดยรวม	42
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็น ผู้ประกอบการ ด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ	43
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) องค์ประกอบที่ส่งผลต่อ ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ด้านบรรทัดฐานทางสังคม	44
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็น ผู้ประกอบการ ทางการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	45
4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ	46
4.11	ค่าสถิติของไคเซอร์-ไมเยอร์-โอลคิน	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.12	ตารางผลรวมค่าความแปรปรวน	48
4.13	ค่าน้ำหนัก ก่อนการหมุนแกน	49
4.14	แสดงตัวแบบที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ครั้งที่ 1	52
4.15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ครั้งที่ 1	53
4.16	ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจ ในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย ครั้งที่ 1	54
4.17	แสดงตัวแบบที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ครั้งที่ 2	56
4.18	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ครั้งที่ 2	56
4.19	ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจ ในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย ครั้งที่ 2	57
5.1	แสดงผลการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย	62
5.2	แสดงการอภิปรายผลการศึกษาวิจัย	62

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพ		หน้า
1.1	มูลค่าตลาดสินค้าที่เกี่ยวกับสุขภาพทั่วโลกปี 2015-2025	2
1.2	มูลค่าตลาดสินค้าที่เกี่ยวกับสุขภาพของไทยปี 2015-2025	2
2.1	ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน	11
2.2	แบบจำลองที่ใช้ในงานวิจัยของ นิรันดร ทัพไชย (2565)	14
2.3	แบบจำลองที่ใช้ในงานวิจัยของ Wassim J. Aloulou (2016)	15
2.4	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยของ มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา	18
2.5	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยของ Ji Young Lim, Myun Kim	19
2.6	กรอบแนวคิดการวิจัยเชิงทฤษฎี (Theoretical Research Conceptual Framework)	20
3.1	ขั้นตอนและกรอบการดำเนินการศึกษาวิจัย	23
3.2	แผนภาพแสดงตัวอย่างการใช้โปรแกรม AMOS	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมา

จากแนวโน้มที่ทั่วโลกกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่นเดียวกับประเทศไทยที่ก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในปี 2565 (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2565) วิถีชีวิตผู้คนในเมืองใหญ่ที่เปลี่ยนแปลง การปรับตัวในการใช้ชีวิตหลังจากการระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 แม้สถานการณ์ COVID-19 จะคลี่คลายแต่คนทั่วโลกยังคงหันมาใส่ใจในสุขภาพเพื่อให้ห่างไกลจากโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติเก่า แม้การแพร่ระบาดของ COVID-19 จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจแทบจะทุกภาคส่วนทั่วโลก แต่อุตสาหกรรมยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์ทางการแพทย์ และผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมไม่กี่ประเภทที่ไม่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม กลับทำให้เกิดเทรนด์รักสุขภาพซึ่งเป็น New normal ผู้บริโภคหันมาดูแลใส่ใจสุขภาพในเชิงป้องกันและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ร่างกายมากขึ้น ต่างจากในช่วงก่อนหน้าที่จะเกิดการอุบัติของโรคระบาด

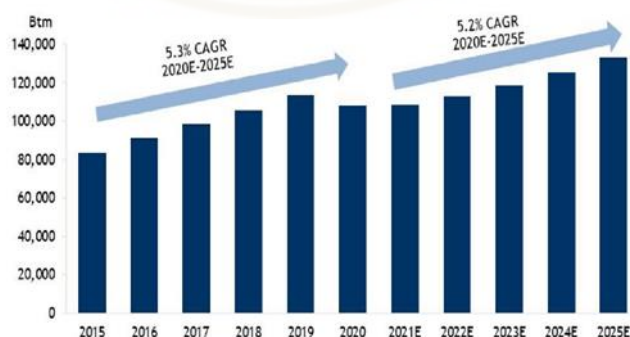
ในประเทศไทย จากข้อมูลการสำรวจประชาชนในช่วง COVID-19 ของสวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พบว่าคนไทย 45.4% หันมาให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพมากขึ้น ทั้งการออกกำลังกาย ตลอดจนการรับประทานอาหารเสริมและวิตามิน รวมทั้งการปรึกษาจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญแขนงต่างๆ มากขึ้น ส่งผลให้ตลาดอาหารเสริมและวิตามินทั่วโลกขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ Euromonitor International เผยว่ามูลค่าตลาดผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสุขภาพ (ยาที่จำหน่ายหน้าเคาน์เตอร์ อาหารเสริม ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรหรือยาแผนโบราณ ผลิตภัณฑ์ดูแลน้ำหนักรักษาการทางการแพทย์) ทั่วโลกในปี 2020 มีมูลค่า US\$2.72 แสนล้าน เพิ่มขึ้นจากปี 2015 ที่มีมูลค่า US\$2.31 แสนล้านในปี 2020 คิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ย 3.4% CAGR การเติบโตดังกล่าวส่วนใหญ่จะมาจากภูมิภาคเอเชีย (ไม่รวมจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย) และภูมิภาคยุโรปตะวันออก สำหรับมูลค่าตลาดผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสุขภาพของประเทศไทยนั้น Euromonitor International รายงานว่าตลาดผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสุขภาพของไทยในปี 2020 มีมูลค่าตลาด 107,805 ล้านบาทในปี 2020 คิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ย 5.3% CAGR ในช่วงปี 2015-2020

แนวโน้มในอีก 5 ปีข้างหน้า (ปี 2021-2025) Euromonitor International ประเมินว่า ตลาดผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพของไทยจะเติบโตในอัตราเฉลี่ย 5.2% CAGR เติบโตในอัตราใกล้เคียงกับในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาและใกล้เคียงกับการเติบโตของตลาดผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพของโลก โดยคาดว่ามูลค่าตลาดรวมของไทยในปี 2025 จะมีจำนวน 132,921 ล้านบาท ตลาดที่คาดว่าจะเติบโตเร็วที่สุดคือตลาดวิตามินและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (Vitamins and Dietary Supplements) คาดว่าจะเติบโตเฉลี่ย 8.4% CAGR โดยโอกาสที่ตลาดผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพของไทยจะเติบโตจะสูงกว่าการคาดการณ์ของ Euromonitor International เนื่องจาก COVID-19 เป็นตัวเร่งให้ธุรกิจยา ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ทางการแพทย์เกิดขึ้นมากมาย และอาจช่วยผลักดันการเติบโตของตลาด (Finansia,2021)

รูปภาพ 1.1 มูลค่าตลาดสินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทั่วโลกปี 2015-2025

ที่มา: Euromonitor International Consumer Health in the World, March 2021

รูปภาพ 1.2 มูลค่าตลาดสินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของไทยปี 2015-2025

ที่มา: Euromonitor International Consumer Health in the World, March 2021

เภสัชกรเป็นอีกกลุ่มวิชาชีพที่สำคัญในบทบาทของบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องของยาและผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ซึ่งถือเป็นกุญแจสำคัญในธุรกิจ Health and Wellness ที่จะช่วยยกระดับธุรกิจบริการด้านสุขภาพภาคธุรกิจไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน (Sustainability) เนื่องจากธุรกิจบริการด้านสุขภาพที่มีองค์ความรู้เกี่ยวกับบริการอย่างแท้จริง พร้อมประยุกต์เข้ากับอัตลักษณ์ ภูมิปัญญา หรือวิทยาศาสตร์ จะสร้างมูลค่าและความแตกต่างให้กับบริการ ควบคู่ไปกับความรู้ด้านการบริหารจัดการสมัยใหม่ ดังนั้นการส่งเสริมให้สถานศึกษามีส่วนร่วมในการผลิตบุคลากร/พนักงานผู้ให้บริการ และการพัฒนาระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานประกอบการจึงเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การบูรณาการความร่วมมือเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน (SME Social Planet, 2022) สถานศึกษาจึงถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการสร้างภาวะผู้ประกอบการผ่านกระบวนการเรียนการสอน การทำกิจกรรม และการฝึกอบรมทักษะต่างๆ เพื่อบ่มเพาะให้นักศึกษามีความเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์งานวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวกำหนดปัจจัยที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อความตั้งใจในการจะเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย บนทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards business creation) ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

1.3 ขอบเขตการศึกษาวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาของการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดยเป็นการศึกษาวิจัยเชิง

ปริมาณ(Quantitative) ผ่านการทำแบบสอบถาม(Questionnaires) ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างในช่วงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม พศ.2566

1.3.2 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่างสำหรับนำมาใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาทำการศึกษา คือนิสิตนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6 จากมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย จำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 385 คน

1.3.3 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

1. ทศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards business creation)
2. ความสามารถด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control.)
3. บรรทัดฐานทางสังคมหรือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ประกอบด้วย

ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ(Entrepreneurial intentions)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากงานการศึกษาวิจัย

1.4.1 ด้านวิชาการ

ได้องค์ความรู้ใหม่ทางด้านวิชาการ ในด้านอิทธิพลที่มีผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มนักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปต่อยอดให้กับผู้ที่สนใจศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในสาขาวิชาชีพอื่นๆ

1.4.2 การนำไปปรับใช้ทางภาคปฏิบัติสำหรับองค์กรภาคธุรกิจ ภาครัฐ ชุมชนและสังคม

1. ช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจได้เห็นและเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์ก่อนที่จะจบการศึกษาและเข้าสู่การทำงาน นำไปสู่แนวทางในการสร้างวัฒนธรรมองค์กร การส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อดึงดูดเกษตรกรที่มีศักยภาพ มีภาวะผู้ประกอบการมาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

2. เพื่อช่วยให้หน่วยงานภาครัฐ เช่น สถานศึกษา ได้นำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน รวมถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมองค์ความรู้และพัฒนาทักษะด้านการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักศึกษา เพื่อเตรียมพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ

3. การที่คนทำงานมีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ไม่ว่าจะสาขาอาชีพไหนย่อมส่งผลให้ธุรกิจมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ชุมชนหรือสังคมนั้นๆ มีความเจริญตามไปด้วย

1.5 ความสอดคล้องการศึกษาวิจัยที่มีต่ออุดมมุ่งหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องทางด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development goal หรือ SDGs) ตามเป้าหมายขององค์การสหประชาชาติ ในการพัฒนาความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับ SDGs ในหัวข้อต่อไปนี้

SDGs ข้อที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

นักศึกษาเภสัชศาสตร์ที่เรียนจบไปประกอบอาชีพเภสัชกรไม่ว่าจะสังกัดภาครัฐภาคเอกชน หรือเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ หน้าที่สำคัญคือการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรค การใช้ยาที่ถูกต้อง รวมถึงการช่วยให้ประชาชนเข้าถึงยารักษาโรคที่ดี ทำให้ประชาชนมีสุขภาพกายและสุขภาพใจที่ดี ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ SDGs ข้อ 3 ในหัวข้อย่อย

3c. การสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเห็นว่าสถานศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการให้ความรู้ ฝึกฝน และพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อให้เพียงพอต่อการให้บริการทางสาธารณสุข โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนาที่มักจะมีขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์

SDGs ข้อที่ 4 สนับสนุนการให้การศึกษาที่มีคุณภาพและโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ข้อย่อย 4.7 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่าการที่สถานศึกษาให้ความรู้และทักษะที่จำเป็น เช่นทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ดี จะช่วยส่งเสริมพื้นฐานของนักศึกษาให้แข็งแกร่ง พร้อมสำหรับการทำธุรกิจ และส่งผลให้ธุรกิจมีความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาอย่างยั่งยืน

SDGs ข้อที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน รวมถึงการจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ

ข้อย่อย 8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง

การวิจัยนี้หนึ่งในตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการคือ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่จะส่งผลต่อการสร้างธุรกิจใหม่ โดยเฉพาะธุรกิจด้านสุขภาพซึ่งเป็นธุรกิจที่อยู่ในเมกะเทรนด์ และมีการแข่งขันสูง ดังนั้นการที่มีภาวะผู้ประกอบการที่สร้างสรรค์ จะส่งผลให้ธุรกิจมีความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 CAGR ย่อมาจาก Compound Annual Growth Rate ใช้สำหรับการประเมินว่าการลงทุนจะเติบโตเท่าใดในช่วงเวลาหนึ่ง เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงให้เห็นว่านักลงทุนจะทำกำไรได้มากเพียงใดต่อปีจากการลงทุนของพวกเขาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เป็นวิธีที่นิยมในการประมาณผลตอบแทนจากการลงทุน.

1.6.2 Health and Wellness หมายถึงสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี เป็นเป้าหมายที่ 3 ใน 17 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งสหประชาชาติร่วมกันกำหนดขึ้น เป็นวาระการพัฒนาระดับโลกที่ต้องบรรลุให้ได้ภายในปี 2030

1.6.3 Mega trend หมายถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโลก ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบและเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม ธุรกิจ วัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคม

1.7 บทสรุป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) มุ่งเน้นเพื่อศึกษาถึงความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6 จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จำนวนไม่น้อยกว่า 385 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และเริ่มเข้าสู่วัยทำงานเต็มตัว โดยศึกษาถึงองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการผ่านทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน(Theory of planned behavior) โดยคาดหวังว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้เห็นถึงปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ(Entrepreneurial intention) เพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษา รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ผลักดันและสนับสนุนส่งเสริมภาวะผู้ประกอบการให้กับพนักงานทั้งภาครัฐและเอกชน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทยในครั้งนี้ โดยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการเพื่อนำแนวคิดและทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยรวมถึงการกำหนดกรอบแนวคิดการวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสมกับงานวิจัยในครั้งนี้ โดยมีหัวข้อต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

2.1.1 แนวคิดของการเป็นผู้ประกอบการ

2.1.2 แนวคิดทฤษฎีความตั้งใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ (Theory of entrepreneurial intention.)

2.1.3 แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB)

2.2 การทบทวนวรรณกรรมและการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาเกษตรศาสตร์

2.3 กรอบแนวคิดของการศึกษาวิจัย

2.4 สมมุติฐาน

2.5 บทสรุป

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และแนวคิดในการศึกษาวิจัย

2.1.1 แนวคิดของการเป็นผู้ประกอบการ

แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการมีอยู่อย่างหลากหลาย โดยขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้ให้ความหมาย ในเชิงเศรษฐศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์มองว่าผู้ประกอบการเป็นคนที่เชื่อมต่อทรัพยากร แรงงาน วิสัยทัศน์ วัตถุดิบและทุนอื่นเข้าด้วยกันเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าหรือบริการรวมถึง

การส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนวัตกรรม และผลิตภัณฑ์ใหม่ๆสู่ตลาด ในเชิงจิตวิทยา มองว่าผู้ประกอบการเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น มีความต้องการที่จะทำ บางสิ่งบางอย่างให้สำเร็จหรือมีความต้องการจากภายในที่จะหลุดพ้นจากกรอบที่เคยปฏิบัติมา การบริหารงานแบบผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพย่อมสามารถหาหนทางหรือวิธีการ ที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ได้ดีกว่า รวมถึงการสร้างงานให้กับผู้อื่นในเศรษฐกิจและสังคม (Hisrich & Ramadani, 2018) แม้ว่าคำนิยามและรายละเอียดในการตีความหมายของคำว่าผู้ประกอบการจะมีความแตกต่างกันไปตามบริบทผู้ให้คำนิยาม แต่ก็พบว่ามืองค์ประกอบแนวคิดหลายๆ ส่วนที่คล้ายคลึงกัน เกี่ยวกับคำจำกัดความของคำว่าผู้ประกอบการ เช่น การเกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ การจัดระเบียบองค์กรและบุคคล ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์การสร้างความมั่งคั่งและความกล้าที่จะยอมรับความเสี่ยง กล่าวโดยสรุปความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) เป็นกระบวนการของการคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆที่มีคุณค่า โดยทุ่มเทเวลาและความมุ่งมั่นที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจการไปพร้อมกับการสนับสนุนทางการเงินและการยอมรับความเสี่ยงจากการทำธุรกิจ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนทางการเงิน รวมไปถึงความพึงพอใจส่วนบุคคล และความอิสระในการดำเนินชีวิตและการทำธุรกิจ คำจำกัดความที่เน้นมุมมองพื้นฐานของผู้ประกอบการสี่ประการด้วยกัน ประการแรกคือ ความเป็นผู้ประกอบการเกี่ยวข้องกับความคิดริเริ่ม การคิด สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆที่มีคุณค่า ซึ่งความคิดริเริ่มนี้ต้องทำให้เกิดคุณค่ากับผู้ประกอบการและลูกค้า ประการที่สองคือผู้ประกอบการนั้นต้องการเวลาและความมุ่งมั่น ซึ่งสองสิ่งนี้เป็นองค์ประกอบที่อยู่ในกระบวนการของการดำเนินงานแบบผู้ประกอบการ เนื่องจากเวลาและความมุ่งมั่นเป็นส่วนประกอบที่มีนัยสำคัญที่จะทำให้ผู้ประกอบการได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆและดำเนินงานต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม การกำหนดความเสี่ยงที่จำเป็น เป็นแนวคิดของผู้ประกอบการแบบที่สาม โดยที่ความเสี่ยงเหล่านี้มีหลายรูปแบบแต่อยู่ในด้านการเงิน จิตวิทยาและภายในสังคม สำหรับคำจำกัดความในส่วนสุดท้ายเกี่ยวข้องกับผลตอบแทนในการเป็นผู้ประกอบการ ส่วนสำคัญที่สุดของผลตอบแทนเหล่านี้คือความเป็น อิสระต่อกัน และเป็นสิ่งที่ทำให้แต่ละคนพอใจและองค์กรได้รับผลกำไร

2.1.2 แนวคิดของทฤษฎีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Theory of entrepreneurial intention)

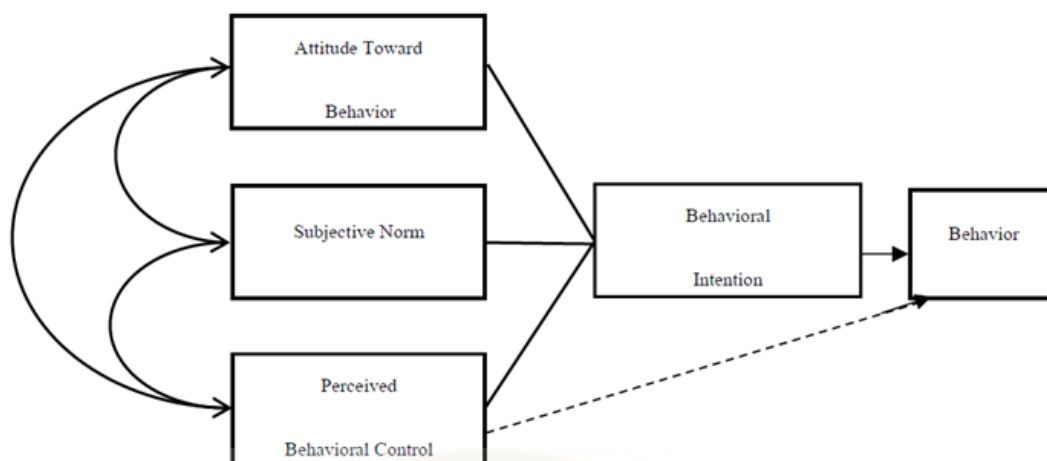
เป็นความตระหนักและความมั่นใจของบุคคลว่ามีแนวโน้มที่จะสร้างกิจการและมีแผนที่จะประกอบธุรกิจในอนาคต (Thomson, 2009) ถือเป็นขั้นแรกของการเริ่มต้นสร้างธุรกิจ เนื่องจากความตั้งใจเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่จะทำในอนาคต (Ajzen, 1991) การวัดความ

ตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ สามารถวัดได้หลายลักษณะ เช่น อาจวัดด้วยคำถามเดียวเกี่ยวกับความสนใจที่จะสร้างกิจการของตนเอง

หรือโอกาสที่จะสร้างกิจการของตนเองในอนาคตระยะสั้นหรือระยะยาว (Gurel, Altinay, & Daniele, 2010, p.665) และยังมีการวัดที่ประกอบด้วยหลายข้อคำถามประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความปรารถนา (desire) การคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองและความตั้งใจจะปฏิบัติ (Linan & Chen, 2009, p. 600) ดังนั้นก่อนที่บุคคลจะสามารถเป็นผู้ประกอบการที่ดีได้ จำเป็นต้องมีศักยภาพของเป็นผู้ประกอบการก่อน ซึ่งหมายความว่าพวกเขาต้องมีความตั้งใจอย่างแรงกล้าในการเป็นผู้ประกอบการ (Krueger & Brazeal, 1994) เช่นเดียวกับ Hou, Yu, Lu & Qi (2019) ได้อธิบายว่าความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention: EI) คือ การคิด วางแผน และการมองหาโอกาสในการสร้างธุรกิจ ซึ่งเกิดจากความรู้สึกรักของบุคคลเป็นตัวกระตุ้น ทำให้บุคคลนั้นเกิดแรงบันดาลใจและความปรารถนา (Hou et al., 2019) โดยอาศัยทั้งทักษะ ความรู้ ความสามารถ พร้อมทั้งจะลงมือปฏิบัติ และแก้ไขปัญหาต่างๆที่อาจเกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ (Tassawa, 2019) ซึ่งความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของบุคคลนั้นจะคงอยู่นกว่าจะถึงเวลาและโอกาสที่เหมาะสม ที่บุคคลนั้นจะแสดงพฤติกรรมออกมาตามที่ตั้งใจไว้ (คมกริช นันทะโรจ พงศ์, ภูธิป มิถาวรกุล และ ประสพชัย พสุนนท์. 2561) ในมุมมองจิตวิทยาสังคม ความตั้งใจเป็นตัวทำนายพฤติกรรมที่วางแผนได้ดีที่สุด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่ดีที่สุดในการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต (Kautotenet al., 2015) ดังนั้นความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการจึงสามารถนิยามได้ว่า เป็นสภาพทางจิตใจของบุคคลที่มุ่งเน้นไปที่การสร้างธุรกิจใหม่ (Prodan & Drmovsek, 2010) และเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำความเข้าใจกระบวนการของการเป็นผู้ประกอบการ (Lee & Wong, 2004)

2.1.3 แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB)

ในปี ค.ศ. 1985 Ajzen และ Fishbein ซึ่งเป็นนักสังคมวิทยาผู้มีความเชื่อว่า เจตคติสามารถอธิบายถึง พฤติกรรมของมนุษย์ (Ajzen & Fishbein, 1980) Ajzen ได้เสนอแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) ขึ้น ซึ่งทฤษฎีนี้ได้พัฒนาต่อออกมาจากแนวคิดของ Theory of Reasoned Action (TRA) ของ Ajzen & Fishbein (1975) โดยเพิ่มปัจจัยการรับรู้ถึงการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control: PBC) โดยต้นแบบทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) แสดงในภาพที่ 2.1

รูปภาพที่ 2.1 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (The Theory of planned behavior: TPB)

ที่มา: Ajzen (1985)

ตามแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) นี้ พฤติกรรมทุก ชนิดที่จำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้า สามารถทำนายได้จากความตั้งใจที่จะกระทำ พฤติกรรมนั้นๆ ทั้งนี้ตัวแปร 3 องค์ประกอบ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจ ได้แก่

1. เจตคติต่อการกระทำ (Attitude toward Behavior) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มี ต่อการกระทำนั้นๆ และรวมถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามมา โดยจะเกิดจากการรับรู้ การเรียนรู้ของบุคคล รวมถึงประสบการณ์ ในอดีต ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมจะส่งผลต่อความตั้งใจ ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards business creation) ต่อความตั้งใจ ในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) Mohamad, Lim, Yusof & Soon (2015) มี แนวคิดว่าคุณค่าที่มีความตั้งใจจะ เป็นผู้ประกอบการนั้นจะมีทัศนคติที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีความกล้าเสี่ยง กล้าตัดสินใจ โดยเฉพาะการศึกษาทางทัศนคติจะทำให้สะท้อนถึงความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์ที่คาดหวังผลลัพธ์เชิงบวกต่อการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานที่ 1 (H1): ทัศนคติหรือเจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude Toward Behavior) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention) ของ นักศึกษาเกษตรศาสตร์

2. บรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norms) หมายถึง การรับรู้ว่าคุณค่าอื่นซึ่งมี ความสำคัญ (การคล้อยตามครอบครัวหรือกลุ่มอ้างอิง) เช่น พ่อ แม่ คู่สมรส ฯลฯ มีความเห็นด้วย ต่อการกระทำนั้นๆ มากน้อย เพียงไร และการนำมาใช้อ้างอิงเพื่อสร้างความคิด ความเชื่อ และ พฤติกรรม โดยกลุ่มอ้างอิงในแต่ละประเภท จะมีอิทธิพลที่แตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มอ้างอิงมีอยู่ 2 กลุ่ม กลุ่มแรก คือ กลุ่มอ้างอิงปฐมภูมิ (Primary Reference Group) เป็นกลุ่มเล็กที่มีการติดต่อสื่อสาร

แบบตัวต่อตัวกันบ่อย อันได้แก่ ครอบครัว เพื่อนสนิท เป็นต้น กลุ่มที่สอง คือ กลุ่มอ้างอิงทุติยภูมิ (Secondary Reference Group) เป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ ความถี่ในการสื่อสารความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) Ajzen (2001) มีแนวคิดว่าบรรทัดฐานของบุคคลเกี่ยวกับ พฤติกรรมและการประเมินคุณค่าทางสังคมของทางด้านผู้ประกอบการจึงเป็นตัววัดแรงกดดันจากสังคม เพื่อที่จะประพฤติตามหรือไม่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มอ้างอิงในแต่ละประเภทจะมีอิทธิพลที่แตกต่างกันออกไปที่จะส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์หรือไม่

สมมติฐานที่ 2 (H2): การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจ ในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention) ของนักศึกษาเกษตรศาสตร์

3. การรับรู้เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived Behavioral Control) หมายถึง บุคคลนั้นรับรู้ว่าคุณมีความสามารถในการควบคุมการกระทำนั้นได้มากน้อยเพียงไร ในการควบคุมความรู้สึกจากภายในนั้นมีความสัมพันธ์กับความสามารถของแต่ละบุคคล ส่วนการควบคุม ความรู้สึกภายนอกนั้นจะมีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ เช่น ในการควบคุมความรู้สึกภายนอกอาจจะมีความเกี่ยวข้องกับทรัพยากรการเงินที่มีความสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการ ถ้าหากคนที่มีความการควบคุมความรู้สึกภายนอกต่ำ อาจจะมีความคิดว่าการลงทุนมีความเสี่ยงสูงทำให้ไม่อยากจะเป็นผู้ประกอบการ ส่วนการควบคุมความรู้สึกจากภายใน ตัวอย่างเช่น เมื่อบุคคลนั้นมีความเชื่อว่าผู้ประกอบการจะต้องมีความสามารถเป็นอย่างมาก ทำให้บุคคลนั้นเกิดความคิดว่าตนเองอาจมีความสามารถไม่เพียงพอที่จะเป็นผู้ประกอบการ (Ajzen, 2001) ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถรับรู้ทางด้านการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) ความรับรู้ความสามารถของบุคคลนั้นว่ามีความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการได้หรือไม่ ตัวชี้วัด ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองต้องมีความแตกต่างระหว่างความเชื่อภายในและการควบคุมความเชื่อที่มีผลต่อความรู้สึกของคนที่มีความตั้งใจ การควบคุมความเชื่อภายในเป็นการเชื่อมโยงความสามารถส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 3 (H3): ความสามารถที่จะรับรู้ในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) สัมพันธ์เชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ จากการศึกษาผลการวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) นี้สามารถทำนายความตั้งใจก่อนเริ่มประกอบธุรกิจของตนเองได้ กล่าวคือ การรับรู้ความน่าปรารถนาและความเป็นไปได้ของการประกอบธุรกิจส่วนตัวสามารถบ่งชี้ถึงความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงได้อาศัยทฤษฎีนี้เป็นกรอบแนวคิดใน

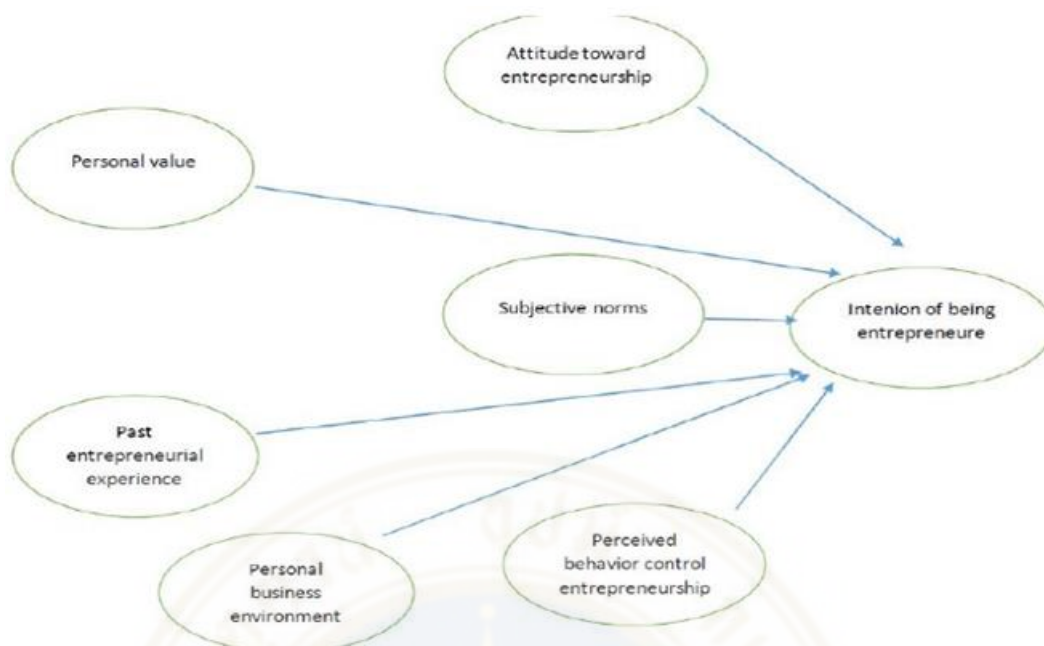
การศึกษา โดยศึกษาตัวแปรทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และด้านการรับรู้ที่จะควบคุมพฤติกรรมตนเอง ที่จะมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

2.2 การทบทวนวรรณกรรมและการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็นหลักดังนี้

ประเด็นที่ 1. ความตั้งใจในการที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์

จากการศึกษาของนิรันดร ทัพไชย (2565) ทำการวิจัยเรื่อง ความตั้งใจของการเป็นผู้ประกอบการ ในกลุ่มนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การวิจัยนี้เป็นการ โดยมีรูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive design) ประชากรในการศึกษานี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่ง เป็นปีสุดท้ายในหลักสูตรปริญญาตรีของคณะบริหารธุรกิจหรือเศรษฐศาสตร์ใน 3 ประเทศ ของภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ประเทศไทย พม่า และลาว โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (convenience sampling) จำนวน 854 ราย จากผลการศึกษา พบว่านิสิตมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการจัดเป็นช่วงระดับสูง มีเจตคติที่ดีในการเป็นผู้ประกอบการ มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในระดับสูงและมีการรับรู้ถึงความสามารถของตนเองในการควบคุมพฤติกรรมในระดับปานกลาง การทดสอบสมมติฐานพบว่า ในภาพรวมทั้งสถิติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมสิ่งแวดล้อมทางธุรกิจ และประสบการณ์ของผู้ประกอบการในระหว่างการเป็นนักศึกษา ส่งอิทธิพลด้านบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัจจัยค่านิยมส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

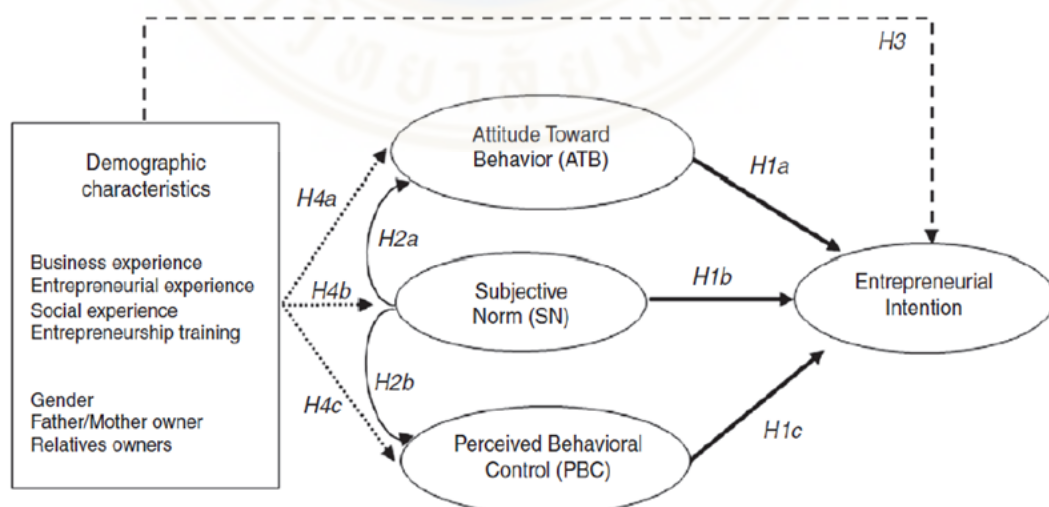

รูปภาพที่ 2.2 แบบจำลองที่ใช้ในงานวิจัยของ นิรันดร ทัพไชย (2565)
ที่มา : นิรันดร ทัพไชย (2565)

ส่วนการศึกษางานวิจัยของจรรยา กอสุขทวีคุณ (2561) พบว่าการศึกษาแรงจูงใจและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยการใช้แบบจำลองพฤติกรรมตาม แผน (Theory of planned Behavior) จากการใช้สถิติทดสอบหาค่าความแตกต่าง ผลการวิจัยพบว่า ภูมิหลัง ครอบครัวและการมีธุรกิจเป็นของตนเองเป็นตัวแปรที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกด้าน คือ แรงจูงใจของการเป็นผู้ประกอบการ พฤติกรรมตามแผน การศึกษาด้านการประกอบการ และความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ส่วนการใช้สถิติทดสอบหาค่าความแตกต่าง โดยใช้ t-test, f-test และหาค่าความแปรปรวนทางเดียว โดยเปรียบเทียบนักศึกษา 3 กลุ่ม คือ คณะเทคโนโลยี คณะธุรกิจและการจัดการ และคณะมีเดียและการออกแบบต่อความตั้งใจของการเป็นผู้ประกอบการ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษจำนวน 3 กลุ่ม ที่มีความตั้งใจที่จะเป็นการเป็นผู้ประกอบการจะมีพฤติกรรมตามแผนและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อหาตัวแปรที่ส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ พบว่าตัวแปรด้านแรงจูงใจ พฤติกรรมตามแผน และด้านการศึกษา เป็นตัวแปรที่ส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจต่อภาวะผู้ประกอบการ

นอกจากการศึกษาเรื่องความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการจะมีการศึกษาในประเทศไทยแล้ว ก็ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องเดียวกันนี้ในต่างประเทศที่น่าสนใจอยู่หลายงานวิจัยด้วยกัน เช่น

งานวิจัยของ Wassim J. Aloulou (2016) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อการคาดการณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจชั้นปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยในประเทศซาอุดีอาระเบีย จำนวน 177 คน โดยใช้แบบจำลองทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of planned Behavior) โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative) ผ่านการตอบแบบสอบถาม (Questionnaire) ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความตั้งใจตามพฤติกรรม ตามแผน ได้แก่ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude toward Behavior: ATB) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm: SN) และการรับรู้ต่อการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control: PBC) ส่งอิทธิพลด้านบวกต่อความตั้งใจต่อการเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm: SN) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยสูงที่สุดเมื่อเทียบกับอีก 2 ตัวแปรคือ เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude toward Behavior: ATB) รวมถึงการรับรู้ต่อการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control: PBC) แสดงให้เห็นว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm: SN) มีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์โดยตรงกับตัวแปรตามซึ่งในที่นี้คือความตั้งใจในต่อเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention) และยังพบว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm: SN) มีอิทธิพลโดยตรงต่อทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude toward Behavior: ATB) อย่างมีนัยสำคัญ และมากกว่าการส่งผลต่อการรับรู้ต่อการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control: PBC) และปัจจัยด้านลักษณะของประชากรบางอย่างมีอิทธิพลทางอ้อมต่อทั้งการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm: SN) และเจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude toward Behavior: ATB)

รูปภาพที่ 2.3 แบบจำลองที่ใช้ในงานวิจัยของ Wassim J. Aloulou (2016)

ที่มา: Wassim J. Aloulou (2016)

และยังมีอีกการศึกษาที่น่าสนใจ โดยได้ศึกษาถึงความตั้งใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ และใช้แบบจำลองทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of planned Behavior) เช่นกัน ซึ่งเป็นการศึกษาของ Gladys E. Rueda Barrios, Juan F. Reyes Rodriguez, Alejandro Villarraga Plaza, Claudia P. Velez Zapata & María E. Gómez Zuluaga (2022) ในหัวข้อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษามหาวิทยาลัยประเทศโคลอมเบีย (Entrepreneurial intentions of university students in Colombia: Exploration based on the theory of planned behavior) โดยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยวิธีการใช้แบบสอบถาม (online Questionnaires) โดยใช้ชุดคำถามอ้างอิงตาม ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ทำการสำรวจจากนักศึกษาทั้งหมด 20,893 คน ประกอบด้วยนักศึกษาจาก คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะกฎหมาย คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ สุขภาพ พบว่าตัวแปรต้น

ได้แก่ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความสามารถที่รับรู้ต่อการควบคุมพฤติกรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อตัวแปรตามคือความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการนั่นเอง และปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจของภาวะผู้ประกอบการมากที่สุดเมื่อเทียบกับปัจจัยตัวอื่นในการศึกษานี้

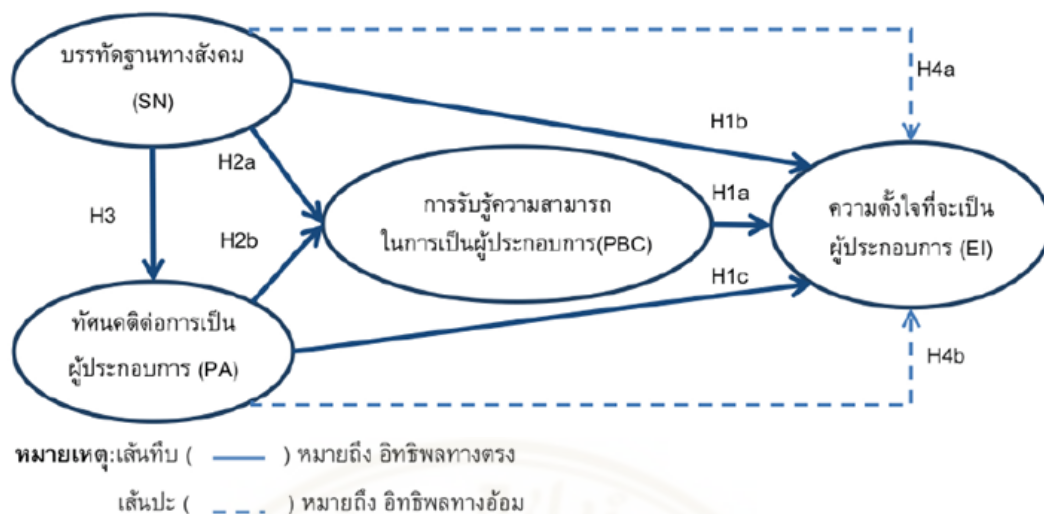
ในขณะที่งานวิจัยของ Derren Lee-Ross (2017) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มนักเรียน MBA ในประเทศออสเตรเลีย โดยผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการนั้น ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Social Norm) ไม่ได้มีอิทธิพลต่อความตั้งใจของการเป็นผู้ประกอบการ และอีกหนึ่งงานซึ่งเป็นงานวิจัยที่พยากรณ์ความตั้งใจของการเป็นผู้ประกอบการในระดับมหาวิทยาลัย พบว่าพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการสูงสุด คือทัศนคติ ซึ่งความแตกต่างของคณะที่เรียนมีแนวโน้มต่อผลของความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ โดยเป็นงานวิจัยของ Robin Bell (2018)

ประเด็นที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ามีการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจของภาวะผู้ประกอบการนั้น มีอยู่หลายการศึกษาด้วยกัน ทั้งการศึกษาในไทยและต่างประเทศ เช่น การศึกษาของ ฌฐา จารุวรรณเดช และ ทิพวรรณ ปิ่นวนิชย์กุล (2022) โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยกำหนดความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรมมีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ที่เป็นนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในด้านผู้ประกอบการ ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าสมการโครงสร้างของข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกับโครงสร้างความสัมพันธ์ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน โดยปัจจัยที่มีอิทธิพล

ทางตรงต่อความตั้งใจในการที่จะเป็นผู้ประกอบการ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการผ่านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาผู้ประกอบการ ได้แก่ ทักษะคิดที่มีต่อพฤติกรรม บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม โดยที่การทดสอบสมมติฐานไม่ยืนยันว่าการรับรู้ความถึงการควบคุมพฤติกรรมมีอิทธิพลทางตรงต่อการแสดงออกลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ

ส่วนการศึกษาของ พิมพิกา พูลสวัสดิ์ และ ครณีกร สุป็นดี (2020) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการใหม่ โดยศึกษาในกลุ่มนักเรียนคณะบริหารธุรกิจในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย พบว่าปัจจัยด้าน ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการรวมถึงปัจจัยด้านทุนทางจิตวิทยาด้านบวกมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ และบรรทัดฐานทางสังคมส่งผลโดยตรงต่อความตั้งใจของการเป็นผู้ประกอบการด้วยเช่นกัน

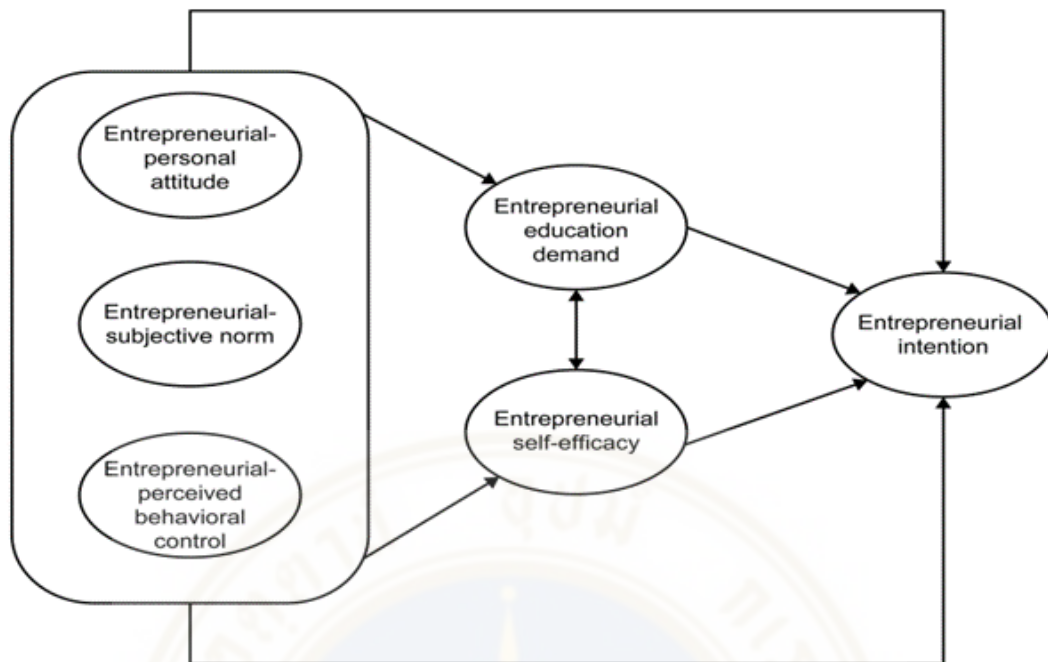
และอีกหนึ่งการศึกษาของมารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559) ได้วิจัยในหัวข้อองค์ประกอบที่มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการและบรรทัดฐานทางสังคมที่มีต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (1991) และใช้แบบสอบถามความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการที่พัฒนาจากแบบสอบถามความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ Linan (2009) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 777 คน ผลการศึกษาพบว่า ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ในความสามารถการเป็นผู้ประกอบการ มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับสูงที่สุด โดยมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม รองลงมาคือปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคมที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการทางอ้อมผ่านทางทักษะคิดต่อการจะเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ของความสามารถที่จะเป็นผู้ประกอบการ และท้ายสุดคือการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

รูปภาพที่ 2.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยของ มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559)
ที่มา : มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559)

และยังมีการศึกษาของ Marco van Gelderen et al. (2008) ซึ่งทำการศึกษาเรื่องการอธิบายความตั้งใจของการเป็นผู้ประกอบการผ่านทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน. (Explaining entrepreneurial intentions by means of the theory of planned behaviors) โดยทำการศึกษาในกลุ่มประชากรนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 4มหาวิทยาลัยในประเทศเนเธอร์แลนด์ จำนวน 1225 ราย ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุดที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการคือความตื่นตัวต่อการที่จะเป็นผู้ประกอบการ และเสถียรภาพทางการเงิน

และยังมีอีกหนึ่งงานวิจัยซึ่งเป็นการศึกษาความตั้งใจในการที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาพยาบาลพื้นที่เมือง ในประเทศเกาหลีใต้โดย Ji Young Lim, Myun Kim (2021) ในหัวข้อ Predictors of Entrepreneurial Intention of nursing student base on Theory of planned Behavior และได้รับการตีพิมพ์ลงใน Journal of multidisciplinary Healthcare โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative) ผ่านแบบสอบถาม (online Questionnaires) ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาพยาบาลที่อยู่ในเขตเมือง ของประเทศเกาหลีใต้ จำนวน 252คน พบว่าตัวแปรต้นทั้งหมดได้แก่ ทักษะติดต่อการจะเป็นผู้ประกอบการ (Attitude toward Behavior: ATB) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm: SN) และการรับรู้ต่อการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control: PBC) มีเพียง 1 ปัจจัยคือ ทักษะติดต่อการจะเป็นผู้ประกอบการ (Attitude toward Behavior: ATB) มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention)

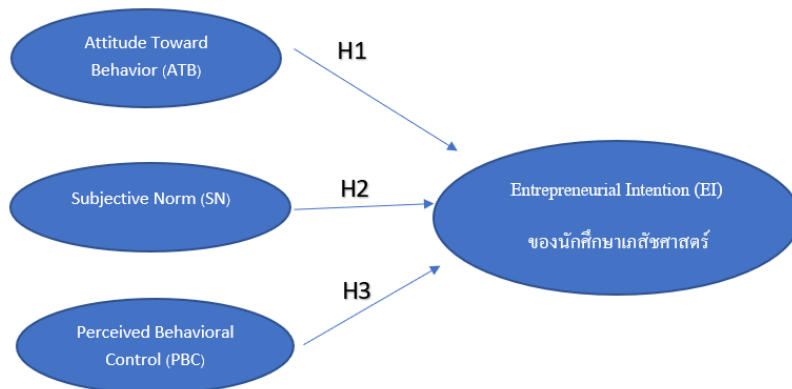

รูปภาพที่ 2.5 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยของ Ji Young Lim, Myun Kim (2021)

ที่มา: Ji Young Lim, Myun Kim (2021)

2.3 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎี TPB (Ajzen, 1991) เพื่อเป็นแนวคิดสำหรับการวิจัยดังต่อไปนี้ ตัวแปรอิสระคือองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเภสัชศาสตร์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ได้แก่ทัศนคติหรือเจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคมหรือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ตัวแปรตามคือความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย กรอบแนวคิดแสดงตัวอย่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามของการศึกษา ดังนี้

รูปภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัยเชิงทฤษฎี (Theoretical Research Conceptual Framework)
ที่มา: ปรับปรุงจาก Wassim J. Aloulou, (2016)

2.4 สมมติฐานงานวิจัย

สมมติฐานที่ 1 (H1): ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude Toward Behavior) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention) ของนักศึกษาเภสัชศาสตร์

สมมติฐานที่ 2 (H2): การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention) ของนักศึกษาเภสัชศาสตร์

สมมติฐานที่ 3 (H3): การรับรู้ถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเภสัชศาสตร์

2.5 บทสรุป

จากการทบทวนทฤษฎี แนวคิดและวรรณกรรม ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดรวมถึงวิธีวิจัยของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบจำลองทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of plan behavior: TPB) ซึ่งเป็นแบบจำลองที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและมีการใช้อย่างกว้างขวางในการแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อ

ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรทั้งหมด 4 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention) ของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ ทักษะหรือเจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude Toward Behavior) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) การรับรู้ถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control)

บทที่ 3

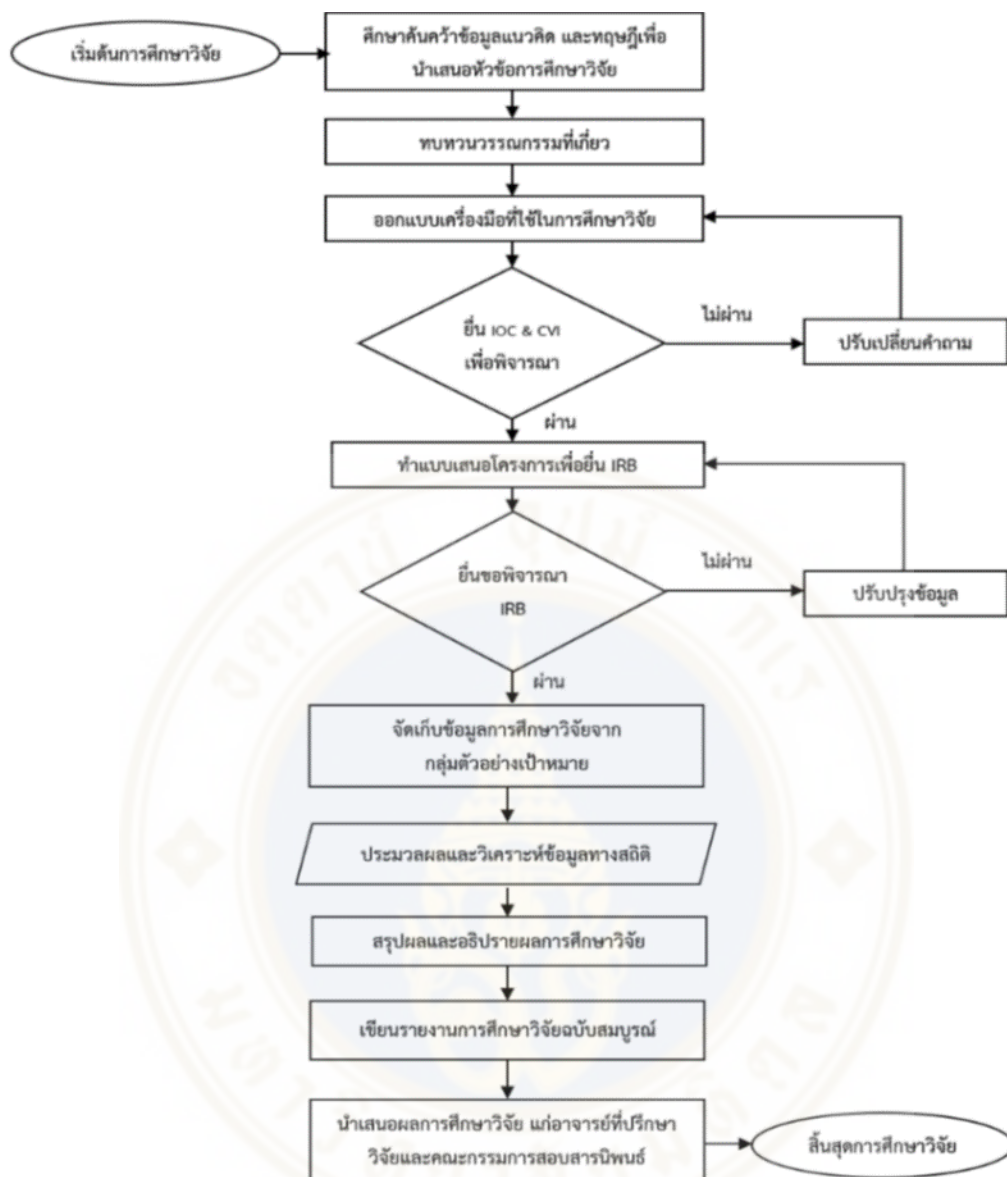
ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัยในหัวข้อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์(Online Questionnaires) เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการศึกษานี้มีกระบวนการดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

- 3.1 รูปแบบงานวิจัย
- 3.2 กลุ่มประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือสำหรับการศึกษาวิจัย
- 3.4 เครื่องมือและลักษณะวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
- 3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 การปกป้องความลับด้านข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับผู้เข้าร่วมงานวิจัย
- 3.8 กรอบระยะเวลาและแผนผังแสดงแผนการดำเนินงาน
- 3.9 บทสรุป

3.1 รูปแบบงานวิจัย

การวิจัยในหัวข้อ การศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้เครื่องมือในรูปแบบแบบสอบถามออนไลน์(Online Questionnaires) และทำการวิเคราะห์ผลที่ได้ด้วยโปรแกรม SPSS เพื่อนำมาสู่การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

รูปภาพที่ 3.1 ขั้นตอนและกรอบการดำเนินการศึกษาวิจัย

3.2 กลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 การกำหนดกลุ่มประชากร

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย โดยกลุ่มประชากรที่กำหนดขึ้นเพื่อประกอบวิจัยในครั้งนี้คือนิสิต และนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6 ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน โดยมีได้

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนของประชากร กำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ตามสูตรคำนวณดังนี้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2548)

$$n = \frac{Z^2}{4E^2}$$

เมื่อ n คือขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรที่นับไม่ได้ (คน)
 Z ค่าที่ได้จากการเปิดตารางสถิติที่ Z ที่ระดับความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้ร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ 1.96
 E คือ สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ คือร้อยละ 5
 แทนค่า

$$n = \frac{(1.96)^2}{4E(0.05)^2}$$

$$n = 384.16 \approx 385$$

สรุป การศึกษาในครั้งนี้มีการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้ไม่น้อยกว่า 385 คน

3.2.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เลือกใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในคณะเภสัชศาสตร์ทั้งมหาวิทยาลัยสังกัดทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างไว้ดังนี้

3.2.2.1 เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เข้าร่วมศึกษาวิจัย (Inclusion Criteria)

1. นักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ชั้นปีสุดท้าย (ปี6) ปีการศึกษา 2566
2. ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสังกัดรัฐบาล หรือเอกชน ในประเทศไทย
3. ผู้ที่เข้าร่วมในการศึกษายินยอมเข้าร่วมงานวิจัยครั้งนี้

รายชื่อเภสัชศาสตร์แห่งประเทศไทย 18 สถาบัน(สภาเภสัชกรรมให้การรับรองสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นเจ้าของหลักสูตรเภสัชศาสตร์จำนวน 18 สถาบัน ปีการศึกษา 2566) ได้แก่

1. คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
  2. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
  3. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
  4. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
  5. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
  6. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
  7. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
  8. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
  9. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
  10. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
  11. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
  12. วิทยาลัยเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
  13. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
  14. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
  15. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
  16. สำนักวิชาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
  17. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
  18. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 3.2.2.2 เกณฑ์สำหรับคัดออกของผู้เข้าร่วมการศึกษาวิจัย. (Exclusion

Criteria)

1. ผู้ไม่ได้กำลังศึกษาในคณะเภสัชศาสตร์ชั้นปีที่ 6
2. ผู้ไม่ได้ศึกษาอยู่ในคณะเภสัชศาสตร์จากสถาบันในประเทศไทย
3. ผู้เข้าร่วมในการศึกษาวิจัยปฏิเสธการเข้าร่วมงานวิจัย

3.2.3 กลยุทธ์/แนวทางในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาเภสัชศาสตร์ชั้นปีที่ 6 โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ (Online Questionnaires) เพื่อใช้เก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง และทำการแจกแบบสอบถาม ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. ผู้ทำการวิจัยได้กระจายแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ไปยังครูที่สอนในรายวิชาของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ชั้นปีที่ 6
2. ผู้วิจัยกระจายแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ไปยังฝ่ายกิจการนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งทางผู้ทำการวิจัยได้มีการจัดทำแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaires) ผ่านกูเกิ้ลฟอร์ม (Google Form) เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการออกแบบแบบสอบถามได้มีการอ้างอิงจากตัวแปรในทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planed Behavior :TPB) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ชื่อของตัวแปร	ชนิดของตัวแปร
1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude Toward Behavior : ATB) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavior Control)
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)	ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention)

3.4 เครื่องมือรวมถึงวิธีการที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ชั้นปีที่ 6 จากสถาบันการศึกษาที่สังกัดภาครัฐและเอกชนในประเทศไทย ไม่น้อยกว่า 385 คน โดยการใช้แบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ ซึ่งมีวิธีออกแบบเครื่องมือสำหรับการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.4.1 การศึกษากรอบแนวคิดและทฤษฎี

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิด กรอบของงานวิจัย และทฤษฎีที่มาจากบทความ และงานทางวิชาการ ในการศึกษาค้นคว้าผ่านงานเอกสารวิชาการ รวมไปถึงการศึกษาที่สอดคล้องกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur Intentions) ของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายระดับมหาวิทยาลัย ทั้งในไทยและต่างประเทศ จากหลากหลายสาขาวิชา โดยอ้างอิงกรอบทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน(Theory of Planed Behavior:TPB) ที่พัฒนาโดย Wassim J. Aloulou, (2016)

3.4.2 การออกแบบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยทำการออกแบบแบบสอบถามสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ จำแนกออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 : คำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถามงานวิจัยว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้หรือไม่

ส่วนที่ 2: แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6

1.1 มหาวิทยาลัย การวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal scale)

1.2 เพศ การวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal scale)

1.3 พื้นฐานครอบครัว การวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal scale)

1.4 ประสบการณ์ทำงานเป็นลูกจ้างหรือทำงานอิสระ การวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal scale)

1.5 อาชีพที่วางแผนจะทำหลังเรียนจบ (Nominal scale)

ส่วนที่ 3: แบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6 ทั้งสังกัดภาครัฐและเอกชนในประเทศไทย ทั้งหมด 15 คำถาม

ตารางที่ 3.2 ชุดคำถามของแบบสอบถามส่วนที่ 3

ตัวแปร	ชื่อตัวแปร	มาตราการวัด	คำถาม	ปรับปรุงจาก
ปัจจัยด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude toward Behaviors: ATB)	ATB1	แบบอินตรภาค (Interval scale)	ท่านพอใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากกว่าพนักงานบริษัท	Anong Rungsuk, 2016
	ATB2	แบบอินตรภาค (Interval scale)	ท่านเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่ตัวเองสร้างขึ้นดีกว่าเป็นผู้จัดการในบริษัทที่มีอยู่แล้ว	
	ATB3	แบบอินตรภาค (Interval scale)	การเป็นผู้ประกอบการมีส่วนทำให้เศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น	
	ATB4	แบบอินตรภาค (Interval scale)	ผู้ประกอบการเป็นทางเลือกอาชีพที่น่าสนใจสำหรับผู้มีความรู้และครอบครัวที่มีสถานประกอบการ	
	ATB5	แบบอินตรภาค (Interval scale)	ท่านเชื่อมั่นว่าความพยายาม ความมุ่งมั่น และความอดทนจะส่งผลต่อความสำเร็จ	
	ATB6	แบบอินตรภาค (Interval scale)	ท่านมีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ	
ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norms :SN)	SN1	แบบอินตรภาค (Interval scale)	ครอบครัวและคนรอบตัวท่านสนับสนุนท่านในการเริ่มต้นธุรกิจ	
	SN2	แบบอินตรภาค (Interval scale)	การเป็นผู้ประกอบการนั้น ครอบครัวของท่านเป็นส่วนสำคัญในการแสดงความคิดเห็น และให้การสนับสนุน	
	SN3	แบบอินตรภาค (Interval scale)	การเป็นผู้ประกอบการนั้น เพื่อนสนิทของท่านเป็นส่วนสำคัญในการแสดงความคิดเห็น และให้การสนับสนุน	

ตารางที่ 3.2 ชุดคำถามของแบบสอบถามส่วนที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อตัวแปร	มาตราการวัด	คำถาม	ปรับปรุงจาก
ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control: PBC)	PBC1	แบบอันตรภาค (Interval scale)	ท่านเชื่อมั่นว่าจะประสบผลสำเร็จถ้า เริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง	Anong Rungsuk., 2016
	PBC2	แบบอันตรภาค (Interval scale)	ท่านเชื่อว่าการเริ่มต้นและดำเนินธุรกิจเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย	
	PBC3	แบบอันตรภาค (Interval scale)	การเริ่มต้นธุรกิจของคนเองอาจเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้ประโยชน์จากการศึกษา	
	PBC4	แบบอันตรภาค (Interval scale)	ท่านทราบถึงรายละเอียดของทักษะที่จำเป็นในการเริ่มต้นธุรกิจ	Cong Doanh., Duong 2021
	PBC5	แบบอันตรภาค (Interval scale)	ท่านสามารถควบคุม ออกแบบ กระบวนการต่างๆสำหรับธุรกิจใหม่ได้	
	PBC6	แบบอันตรภาค (Interval scale)	โอกาสน้อยมากที่จะมีสถานการณ์ที่นอกเหนือการควบคุมของท่านทำให้ท่านไม่สามารถเป็นผู้ประกอบการได้	

ส่วนที่ 4: แบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6 ทั้งสังกัดภาครัฐและเอกชนในประเทศไทย ทั้งหมด 5 คำถาม

ตารางที่ 3.3 ชุดคำถามของแบบสอบถามส่วนที่ 4

ตัวแปร	ชื่อตัวแปร	มาตราการวัด	คำถาม	ปรับปรุงจาก
ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention)	EI1	แบบอันตรภาค (Interval scale)	ฉันมีความคิดจริงจังที่จะเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตัวเอง	Duong Cong Doanh., 2021
	EI2	แบบอันตรภาค (Interval scale)	ฉันมีความคิดว่าสักวันหนึ่ง จะเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตัวเอง	

ตารางที่ 3.3 ชุดคำถามของแบบสอบถามส่วนที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ ตัวแปร	มาตราการวัด	คำถาม	ปรับปรุงจาก
	EI3	แบบอันตรภาค (Interval scale)	ฉันกำหนดว่าจะสร้างธุรกิจ ของตัวเองในอนาคต	Anong Rungsuk.,2016
	EI4	แบบอันตรภาค (Interval scale)	ฉันจะใส่ความพยายามอย่างสุด ความสามารถเพื่อที่จะเริ่มและ ดำเนินธุรกิจของตัวเอง	
	EI5	แบบอันตรภาค (Interval scale)	ท่านจะเริ่มธุรกิจของตัวเอง ภายในปี หลังจากจบ การศึกษา	

ชุดข้อคำถามในแบบสอบถามทั้งหมดเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6 ทั้งสังกัดภาครัฐและเอกชนในประเทศไทย ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ และมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ตามหลักของ Likert's scale (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.4 ระดับความพึงพอใจตามหลัก Likert scale 5 ระดับ

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

เกณฑ์การแปรความหมายสำหรับจัดระดับของค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

3.5 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยใช้ การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อบ่งบอกแม่นยำและถูกต้อง ของข้อความ เนื้อหา รวมถึงความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในแบบสอบถามงานวิจัยดังนี้

3.5.1 การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ และนำเสนอต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาวิจัย ผศ. ดร. กิตติชัย ราชมหา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความสอดคล้องของ ภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม (Content Validity) และ โครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct Validity) รวมถึงการนำแบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อทำการประเมินความถูกต้องและ สอดคล้องในแบบสอบถาม (Item Objective Congruence; IOC) โดยมีการคำนวณค่าดัชนีความ สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) และค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity Index หรือ CVI) ดังนี้

1. ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาสามารถทำได้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำ การประเมินเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อประเมินคำถามที่เชื่อว่ามีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อของการ วิจัยหรือไม่ โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

IOC คือ ดัชนีของความสอดคล้อง

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

n คือ จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ซึ่งหลักเกณฑ์ในการตัดสินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับ

วัตถุประสงค์ มีดังนี้

ถ้า $IOC > 0.5$ ถือว่าแบบสอบถามนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 ถ้า $IOC \leq 0.5$ ถือว่าแบบสอบถามนั้นไม่มีความสอดคล้องเกี่ยวเนื่อง
 กับวัตถุประสงค์

2. ดัชนีของความเที่ยงตรงของเนื้อหา. (Content Validity Index หรือ
 CVI)

ค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหาใช้พิจารณาความสอดคล้องของ
 แบบสอบถามสำหรับการศึกษาวิจัย เพื่อประเมินความชัดเจนด้านภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องตาม
 หัวข้อที่ต้องการจะศึกษาวิจัย โดยค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหาของเครื่องมือในการศึกษาที่
 ยอมรับได้ คือ 0.80 จากการคำนวณดังนี้ (จรรยา สุวรรณบำรุง, 2563)

$$CVI = \frac{\text{จำนวนคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนน 3 และ 4 คะแนน}}{\text{จำนวนคำถามทั้งหมด}}$$

3.5.2 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability).

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาคณะเภสัช
 ศาสตร์ชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 ชุด เพื่อนำผลที่ได้มาทดสอบหาความเชื่อมั่นของ
 แบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ ครอนบักอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient: α) ซึ่ง
 ค่าอัลฟา (α) ที่ได้มากกว่า 0.7 ขึ้นไป ถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ใน
 การวิจัยได้ (Cronbach, 1984)

จากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของคำถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็น
 ผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาเภสัชศาสตร์ในประเทศไทยพบว่า ตัวแปร ค่า Cronbach's alpha
 (α) ที่ได้ มีค่าเท่ากับ 0.826 ถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือที่จะนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยได้

3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยงานเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาถึงความ
 ตั้งใจของการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย โดยนำข้อมูลที่
 ได้จากการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน มาวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วย
 โปรแกรม SPSS ซึ่งมีการวิเคราะห์ 2 ส่วนหลักๆดังนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

โดยเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ได้แก่

1. ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับอธิบายข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ รวมถึงระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ
2. การค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับอธิบายลักษณะข้อมูลของตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ตัวแปรส่งผ่าน (Mediator Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable).
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายลักษณะข้อมูลของตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ตัวแปรส่งผ่าน (Mediator Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable)

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

3.6.2.1 การวิเคราะห์ห้่องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA)

เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรว่าตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อกันมากหรือมีความสัมพันธ์ต่อกันน้อย เพื่อใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและลดจำนวนของตัวแปร (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2564) โดยอ้างอิงจากผลการวิเคราะห์ทางสถิติผ่าน โปรแกรม SPSS ซึ่งจะพิจารณาจากองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1. ค่า Bartlett's test และค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy) เพื่อใช้ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งควรมีค่ามากกว่า 0.5
2. ค่าความร่วมกัน (Communality) เพื่อพิจารณาว่าตัวแปรแต่ละตัวมีความสามารถในการรวมกลุ่มกันหรือไม่ ซึ่งค่า Communality ซึ่งควรมีค่ามากกว่า 0.5
3. Eigen Value เป็นค่าที่ใช้ในการพิจารณาว่าตัวแปรที่น่ามาวิเคราะห์สามารถรวมกลุ่มกันได้กี่กลุ่ม โดยใช้เกณฑ์ว่า Eigen Value ต้องมากกว่า 1 ซึ่งหากการจับกลุ่มของตัวแปรมี Eigen Value ตั้งแต่ 1 ขึ้นไปจะสามารถยอมรับผลของการจับกลุ่มนั้นๆ ได้
4. ค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) เพื่อใช้ในการพิจารณาผลกระทบของตัวแปรที่มีต่อบัญชีนั้นๆ โดยแต่ละตัวแปรควรมีค่าของ Factor Loading อยู่ที่ 0.5 หรือ 0.7 ขึ้นไป
5. การหมุนแกน (Factor Rotation) ใช้ในการจัดการกับตัวแปรที่มีการจับกลุ่มซ้ำซ้อนกัน (Cross Loading) ทำให้ตีความได้ยาก จึงต้องมีการปรับให้การจับกลุ่มง่ายขึ้น ไม่ซ้ำซ้อน และสามารถแปลความหมายได้อย่างถูกต้อง โดยวิธีการหมุนแกนสามารถทำได้ 2 วิธี คือ

การหมุนแบบตั้งฉาก (Orthogonal Rotation) คือการหมุนที่ยังให้แกนองค์ประกอบตั้งฉากกันหรือเป็นอิสระต่อกัน และการหมุนแกนแบบมุมแหลม (Oblique Rotation) คือการหมุนแกนที่องค์ประกอบไม่ต้องตั้งฉากกันหรือองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กัน

3.6.2.2 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA)

เป็นการศึกษาด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (Independence Variables) หลายตัวที่มีผลกระทบต่อตัวแปรตาม (Dependence Variable) โดยในการวิเคราะห์จะใช้ Adjusted R² หรือค่า R² ซึ่งถ้าหากค่า R² มีค่าเข้าใกล้ 1 นั้นหมายความว่าตัวแปรอิสระตัวนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมาก แต่ถ้าหากค่าเข้าใกล้ 0 หมายความว่าตัวแปรอิสระตัวนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามน้อย ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงนำการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA) มาใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2564)

3.6.2.3 วิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ใช้ในการยืนยันสมมติฐานในงานวิจัยซึ่งได้จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ด้วยโปรแกรม AMOS ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์ EFA พบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรส่งผ่าน และไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ทำให้ไม่สามารถใช้การวิเคราะห์แบบ MRA ได้ ซึ่ง SEM เป็นวิธีการหาความสัมพันธ์ที่คาดไว้ตามทฤษฎีของตัวแปรหลายตัวแปร ผ่านการใช้แผนภาพเส้นทาง (Path Diagram) โดยมีขั้นตอนดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2564)

1. กำหนดโมเดลที่ใช้ในการวิจัย (Model Specification) โดยอ้างอิงจากทฤษฎี งานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในอดีต
2. การหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ครอนบักอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient: α) ซึ่งค่าอัลฟา (α) ที่ได้มากกว่า 0.7 ขึ้นไป
3. การตรวจสอบการระบุโมเดล (Model Identification) เป็นการตรวจสอบโมเดลที่ระบุไว้ในข้อ 1 ว่าสามารถหาผลลัพท์ได้เพียงคำตอบเดียวหรือไม่ โดยอาศัยจำนวนค่าความแปรปรวน (Degree of Freedom: DF) ซึ่งคำนวณได้โดยสมการดังต่อไปนี้

$$DF = \frac{P(P + 1)}{2} - \text{จำนวนพารามิเตอร์ไม่ทราบค่า}$$

- เมื่อ DF คือ จำนวนค่าความแปรปรวน
 P คือ จำนวนตัวแปรบังคับในโมเดลที่ระบุ
- ถ้า $P > 0$ หมายถึง โมเดลที่สามารถระบุความเป็นค่าเดียวได้มากเกินไป (Over Identified Model) ถือว่าโมเดลดังกล่าวสามารถใช้ได้
- ถ้า $P = 0$ หมายถึง โมเดลที่สามารถระบุความเป็นค่าเดียวได้ (Just Identified Model) ถือว่าโมเดลดังกล่าวไม่สามารถใช้ได้
- ถ้า $P < 0$ หมายถึง โมเดลที่ไม่สามารถระบุความเป็นค่าเดียวได้ (Under Identified Model) ถือว่าโมเดลดังกล่าวไม่สามารถใช้ได้

4. การประมาณค่าตัวแปร (Model Estimation) เป็นการตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างเมทริกซ์ค่าแปรปรวน – ค่าแปรปรวนร่วมของตัวแปรสังเกตได้ที่ได้จากข้อมูลตัวอย่าง (S) กับ ระหว่างเมทริกซ์ค่าแปรปรวน – ค่าแปรปรวนร่วมที่พิจารณาจากแผนภาพเส้นทางหรือโมเดลที่ผู้วิจัยกำหนด (Σ) ซึ่งถ้าหากความแตกต่างของทั้ง 2 ค่ามีความใกล้เคียงกันแสดงว่าโมเดลที่ผู้วิจัยกำหนดมีความกลมกลืน โดยการประมาณค่าตัวแปรสามารถทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่มาตรฐานที่สุดสำหรับโปรแกรม AMOS คือวิธี ค่าประมาณความควรจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimation: MLE) โดยมีหลักการประมาณค่าเวกเตอร์ของพารามิเตอร์อิสระในโมเดลที่ทำให้ฟังก์ชันความควรจะเป็นสูงสุด โดยจะมีการกำหนดค่าเริ่มต้นและการทำงานเป็นรอบ เพื่อให้ค่า ฟังก์ชันความควรจะเป็นสูงสุดและเวกเตอร์ของค่าประมาณพารามิเตอร์เข้าสู่ค่าคงที่ ซึ่งค่า MLE ที่ดีจะต้องเป็นค่าที่คงเส้นคงวา (Consistency) มีประสิทธิภาพ (Efficiency) และเป็นอิสระจากหน่วยข้อมูล โดย SEM จะวัดความกลมกลืน และความสอดคล้องของค่า S และ Σ ให้มีค่าแตกต่างกันน้อยที่สุด หรือ S - Σ ต่ำสุด

5. การตรวจสอบความกลมกลืน/สอดคล้องของโมเดล (Model Testing) โดยวิธีการตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลที่ผู้วิจัยกำหนด โดยอ้างอิงจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ได้จาก AMOS ซึ่งจะพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

5.1 ค่า Chi-square (X^2) เพื่อยืนยันสมมุติฐานศูนย์ (Null Hypothesis) โดยค่า Chi-square (X^2) ควรมีค่ามากกว่า 0.05

5.2 ค่า Relative Chi-square (X^2/df) ตรวจสอบว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ควรมีค่าไม่เกิน 3 หรือ 2

5.3 ค่า Goodness of Fit Index (GFI) เพื่อวัดระดับความกลมกลืนของ โมเดลที่กำหนด โดยค่า GFI ควรมีค่ามากกว่า 0.95 จะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

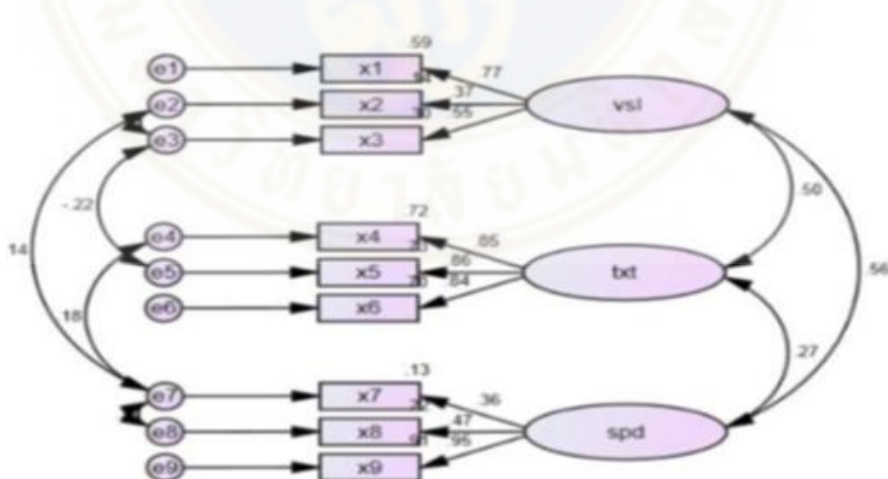
5.4 ค่า Normed Fit Index (NFI) ดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ โดย ค่า NFI ควรมีค่ามากกว่า 0.95

5.5 ค่า Comparative Fit Index (CFI) เพื่อวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ ใช้เปรียบเทียบ โมเดลที่กำหนดกับ โมเดลอิสระ หรือ โมเดลที่ค่าความแปรปรวนระหว่างตัวแปรเป็นศูนย์ ซึ่ง CFI ควรมีค่ามากกว่า 0.9

5.6 ค่า Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) ค่า RMSEA บ่งบอกถึงค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง (ความไม่กลมกลืน) ต่อองศาที่เป็นอิสระ (Degree of Freedom) ซึ่งค่า RMSEA ควรมีค่าระหว่าง 0 ถึง 0.07 หรือ น้อยกว่า 0.07

5.7 Standardized Root Mean Square Residual (RMR) เป็นค่าเฉลี่ยของค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐาน โดยค่า RMR ควรมีค่าน้อยกว่า 0.05

6. ดัชนีปรับเปลี่ยน (Modification Index: MI) ในกรณีที่ผลของการวิเคราะห์ SEM พบว่า Model ไม่กลมกลืนกัน จึงต้องมีการปรับโมเดล โดยการใช้เส้นลูกศร 2 ทางหรือลูกศรทางเดียว เชื่อมระหว่างตัวแปรเพื่อให้มีค่าความแปรปรวนร่วม โดยในการเชื่อมจะพิจารณาที่ค่า MI ใน โครงสร้างเดียวกันและพิจารณาที่ค่า Par Change ที่มากที่สุดระหว่าง 2 ตัวแปร เพื่อให้ค่า Chi-square ลดลง ซึ่งถ้าค่า Chi-square ยังมีค่าต่ำหรือเข้าใกล้ศูนย์นั้นหมายถึง โมเดลมีความกลมกลืน

รูปภาพที่ 3.2 แผนภาพแสดงตัวอย่างการใช้โปรแกรม AMOS

3.7 การป้องกันความลับของข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้าร่วมวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความสำคัญในการเก็บรักษาความลับและความปลอดภัยของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำนึงถึงสิทธิและเกณฑ์ในการรักษาความลับของข้อมูลส่วน

3.9 บทสรุป

การวิจัยในหัวข้อองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้เครื่องมือในรูปแบบสอบถามออนไลน์(Online Questionnaires) โดยมีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 ในสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศไทย ไม่น้อยกว่า 385 คน โดยแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ (Online Questionnaires) ประกอบด้วยชุดคำถามทั้งหมด 4 ส่วน รวมทั้งหมด 20 ข้อ โดยส่วนแรกจะเป็นแบบสอบถามสำหรับคัดกรอง ส่วนที่สองคือข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สามเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์ ทั้งหมด 15 ข้อ และส่วนที่สี่เป็นส่วนหนึ่งของชุดคำถามเพื่อวัดความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์ทั้งหมด 5 ข้อ

ซึ่งก่อนที่จะนำเครื่องมือดังกล่าวไปใช้ต้องมีการพิจารณาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม และในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้การวิเคราะห์เชิงสถิติ 3 ประเภท ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA) ซึ่งผู้วิจัยมีการดำเนินการป้องกันความลับของผู้วิจัยตามที่กำหนดไว้ โดยมีกรอบเวลาในการศึกษาวิจัย 9 เดือน ตั้งแต่ มกราคม พ.ศ. 2566 ถึง กันยายน พ.ศ. 2566

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาถึงความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผ่านการทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ (Online Questionnaire) ผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 400 คน และมีผู้ผ่านเกณฑ์การคัดกรองกลุ่มตัวอย่างจากคำถามคัดกรองจำนวน 400 ตัวอย่าง คิดเป็น 100% ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาทำการศึกษาตามระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย โดยการประมวลผลผ่านโปรแกรมทางสถิติ SPSS Statistics for Windows โดยได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ขององค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA)
- 4.5 การทดสอบสมมติฐาน ทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย
- 4.6 บทสรุป

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีความถูกต้องสมบูรณ์ และครบถ้วนทั้งสิ้น 400 คน จึงได้ข้อสรุปข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย เพศ สถาบันที่กำลังศึกษาอยู่ พื้นฐานครอบครัว และอาชีพที่วางแผนจะทำหลังเรียนจบ ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม การเป็นนิสิต/นักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6

การเป็นนิสิต/นักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	400	100
ไม่ใช่	-	-
รวม	400	100

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	91	22.8
หญิง	297	74.2
เพศทางเลือก	12	3.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.2 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และน้อยที่สุดคือ เพศทางเลือก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านสถาบันที่กำลังศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

สถาบันที่กำลังศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
รัฐบาล	338	84.5
เอกชน	62	15.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันของรัฐบาล จำนวน 338 คิดเป็นร้อยละ 84.5 รองลงมา คือ เอกชน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านพื้นฐานครอบครัว

พื้นฐานครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
เป็นผู้ประกอบการ	38	9.5
ไม่เป็นผู้ประกอบการ	362	90.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ พื้นฐานครอบครัวไม่เป็นผู้ประกอบการ จำนวน 362 คน คิดเป็นร้อยละ 90.5 รองลงมา คือ เป็นผู้ประกอบการ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพที่วางแผนจะทำหลังเรียนจบ

อาชีพที่วางแผนจะทำหลังเรียนจบ	จำนวน	ร้อยละ
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	22	5.5
พนักงานบริษัทเอกชน (รวมถึงการเป็นเภสัชกรประจำร้านยา)	240	60.0
เภสัชกรประจำโรงพยาบาล	99	24.7
เภสัชกรฝ่ายผลิต	31	7.8
อื่นๆ เช่น ศึกษาต่อ ป.โท	8	2.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอาชีพที่วางแผนจะทำหลังเรียนจบคือ พนักงานบริษัทเอกชน (รวมถึงการเป็นเภสัชกรประจำร้านยา) จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมา คือ เภสัชกรประจำโรงพยาบาล จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 และน้อยที่สุดคือ อื่นๆ เช่น ศึกษาต่อ ป.โท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลแบบสอบถามทำการเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านของทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ ด้านบรรทัดฐานทางสังคม และด้านการรับรู้ถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายถึงข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปดังตารางและคำอธิบาย ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการโดยรวม

ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ	Mean	Std. Deviation	ระดับความคิดเห็น
ด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ	3.99	0.80	เห็นด้วยมาก
ด้านบรรทัดฐานทางสังคม	3.73	0.80	เห็นด้วยมาก
ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	3.64	0.87	เห็นด้วยมาก
รวม	3.79	0.82	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.6 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบที่อิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ที่ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าเจตคติ(ทัศนคติ)ของการเป็นผู้ประกอบการ ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาคือ ด้านบรรทัดฐานทางสังคม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.73$) และลำดับสุดท้ายคือ ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.64$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ

ด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ	Mean	Std. Deviation	ระดับความคิดเห็น
ท่านพอใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากกว่าพนักงานบริษัท	4.12	0.79	เห็นด้วยมาก
ท่านเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่ตัวเองสร้างขึ้นดีกว่าเป็นผู้จัดการในบริษัทที่มีอยู่แล้ว	4.32	0.94	เห็นด้วยมาก
การเป็นผู้ประกอบการมีส่วนทำให้เศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น	3.75	0.76	เห็นด้วยมาก
ผู้ประกอบการเป็นทางเลือกอาชีพที่น่าพอใจสำหรับผู้มีความรู้และครอบครัวที่มีสถานประกอบการ	3.90	0.72	เห็นด้วยมาก
ท่านเชื่อมั่นว่าความพยายาม ความมุ่งมั่น และความอดทนจะส่งผลต่อความสำเร็จ	4.13	0.75	เห็นด้วยมาก
ท่านมีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ	3.72	0.85	เห็นด้วยมาก
รวม	3.99	0.80	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.7 ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อ ท่านเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่ตัวเองสร้างขึ้นดีกว่าเป็นผู้จัดการในบริษัทที่มีอยู่แล้ว ค่าเฉลี่ยที่สูงสุดคือระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.32$) ลำดับถัดมาคือ ข้อท่านเชื่อมั่นว่าความพยายาม ความมุ่งมั่น และความอดทนจะส่งผลต่อความสำเร็จ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.13$) และลำดับสุดท้ายคือ ข้อ ท่านมีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.72$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ด้านบรรทัดฐานทางสังคม

ด้านบรรทัดฐานทางสังคม	Mean	Std. Deviation	ระดับความคิดเห็น
ครอบครัวและคนรอบตัวท่านสนับสนุนท่านในการเริ่มต้นธุรกิจ	3.79	0.84	เห็นด้วยมาก
การเป็นผู้ประกอบการนั้นครอบครัวของท่านเป็นส่วนสำคัญในการแสดงความคิดเห็น และให้การสนับสนุน	3.78	0.74	เห็นด้วยมาก
การเป็นผู้ประกอบการนั้น เพื่อนสนิทของท่านเป็นส่วนสำคัญในการแสดงความคิดเห็น และให้การสนับสนุน	3.62	0.83	เห็นด้วยมาก
รวม	3.73	0.80	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.8 ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ด้านบรรทัดฐานทางสังคม พบว่าค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อครอบครัวและคนรอบตัวท่านสนับสนุนท่านในการเริ่มต้นธุรกิจ ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมาคือ ข้อ การเป็นผู้ประกอบการนั้นครอบครัวของท่านเป็นส่วนสำคัญในการแสดงความคิดเห็น และให้การสนับสนุน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.78$) และลำดับสุดท้ายคือ ข้อ การเป็นผู้ประกอบการนั้น เพื่อนสนิทของท่านเป็นส่วนสำคัญในการแสดงความคิดเห็น และให้การสนับสนุน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.62$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการทางการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม

ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	Mean	Std. Deviation	ระดับความคิดเห็น
ท่านเชื่อมั่นว่าจะประสบผลสำเร็จถ้าเริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง	4.03	0.75	เห็นด้วยมาก
ท่านเชื่อว่าการเริ่มต้นและดำเนินธุรกิจเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย	3.86	1.21	เห็นด้วยมาก
การเริ่มต้นธุรกิจของตนเองอาจเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้ใช้ประโยชน์จากการศึกษา	3.87	0.73	เห็นด้วยมาก
ท่านทราบถึงรายละเอียดของทักษะที่จำเป็นในการเริ่มต้นธุรกิจ	3.44	0.77	เห็นด้วยปานกลาง
ท่านสามารถควบคุม ออกแบบกระบวนการต่างๆ สำหรับธุรกิจใหม่ได้	3.52	0.85	เห็นด้วยมาก
โอกาสน้อยมากที่จะมีสถานการณ์ที่นอกเหนือการควบคุมของท่านทำให้ท่านไม่สามารถเป็นผู้ประกอบการได้	3.14	0.89	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	3.64	0.87	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.9 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ด้านทางการรับรู้ถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ ท่านเชื่อมั่นว่าจะประสบผลสำเร็จถ้าเริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมาคือ ข้อ การเริ่มต้นธุรกิจของตนเองอาจเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้ใช้ประโยชน์จากการศึกษา ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.87$) และลำดับสุดท้ายคือ ข้อ โอกาสน้อยมากที่จะมีสถานการณ์ที่นอกเหนือการควบคุมของท่านทำให้ท่านไม่สามารถเป็นผู้ประกอบการได้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$)

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลของแบบสอบถาม ส่วนนี้เป็นผลของการวิจัยเกี่ยวกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 5 ข้อ โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายรายละเอียดข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ซึ่งได้ข้อสรุปดังนี้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ	Mean	Std. Deviation	ระดับความคิดเห็น
ฉันมีความคิดจริงจังที่จะเริ่มค้นสร้างธุรกิจของตัวเอง	3.79	0.84	เห็นด้วยมาก
ฉันมีความคิดว่าสักวันหนึ่งจะเริ่มค้นสร้างธุรกิจของตัวเอง	4.25	0.76	เห็นด้วยมาก
ฉันกำหนดว่าจะสร้างธุรกิจของตัวเองในอนาคต	3.82	0.84	เห็นด้วยมาก
ฉันจะพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อที่จะเริ่มและดำเนินธุรกิจของตัวเอง	3.59	0.80	เห็นด้วยมาก
ท่านจะเริ่มธุรกิจของตัวเองภายใน 1 ปี หลังจากจบการศึกษา	2.70	0.88	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	3.63	0.82	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.10 ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ ฉันมีความคิดว่าสักวันหนึ่งจะเริ่มค้นสร้างธุรกิจของตัวเอง ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมาคือ ข้อ ฉันกำหนดว่าจะสร้างธุรกิจของตัวเองในอนาคต ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.82$) และลำดับสุดท้ายคือ ข้อ ท่านจะเริ่มธุรกิจของตัวเองภายใน 1 ปี หลังจากจบการศึกษา ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$)

4.4 ผลการวิเคราะห์ขององค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA)

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีจากการศึกษาแนวคิดและทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอ้างอิงจากแนวคิดของการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) แนวคิดทฤษฎีของความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Theory of entrepreneurial intention) และแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) ซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม และความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

4.3.1 การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variables) เพื่อจัดกลุ่มความสัมพันธ์ใหม่ว่าตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรใดบ้างที่ควรจัดอยู่ในปัจจัยเดียวกันเพื่อให้ได้ปัจจัยใหม่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดจากการรวบรวมแบบสอบถาม โดยเริ่มจากวิเคราะห์ค่าสถิติของไคเซอร์-ไมเยอร์-โอลกิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy : KMO) และค่าสถิติของบาร์ทเล็ต (Bartlett's Test)

ตารางที่ 4.11 ค่าสถิติของไคเซอร์-ไมเยอร์-โอลกิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy : KMO) และค่าสถิติของบาร์ทเล็ต (Bartlett's Test)

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.862
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	1932.604
	df	190
	Sig.	.000

จากตารางที่ 4.11 ค่าสถิติของไคเซอร์-ไมเยอร์-โอลกิน ลकिन (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy : KMO) มีค่าเท่ากับ 0.862 ซึ่งมากกว่า 0.5 ($KMO > 0.5$) สามารถแปลได้ว่าเหมาะสมดีมากที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย สำหรับค่าสถิติของบาร์ทเล็ต (Bartlett's Test) พบว่าค่าสถิติ Chi-Square ใช้ในการทดสอบมีค่า 1932.604 ซึ่งแปลว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ และค่า P-Value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ($P\text{-Value} < 0.05$) แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถวิเคราะห์ปัจจัยได้

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ปัจจัยจากตัวแปรสังเกตได้ (Observe Variables) ที่เป็นข้อความ ในแบบสอบถามจำนวน 20 ข้อคำถาม ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยทางทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 6 ข้อคำถาม ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม จำนวน 3 ข้อ ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม จำนวน 6 ข้อ และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 5 ข้อ ซึ่งในการวิเคราะห์เพื่อจับกลุ่มตัวแปร ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการสกัดองค์ประกอบของตัวแปรแบบ Eigenvalues และกำหนดการหมุนแกนด้วยวิธีแบบ Varimax

ตารางที่ 4.12 ตารางผลรวมค่าความแปรปรวน (Total Variance Explained)

องค์ประกอบ (Component)	Eigenvalue	% of Variance	Cumulative % of variance
1	5.240	26.198	26.198
2	1.841	9.205	35.402
3	1.306	6.530	41.933
4	1.199	5.996	47.929
5	1.044	5.220	53.149
6	.962	4.809	57.958
7	.890	4.449	62.407
8	.836	4.178	66.586
9	.788	3.941	70.526
10	.708	3.540	74.066
11	.682	3.411	77.476
12	.640	3.202	80.678
13	.620	3.100	83.778
14	.594	2.968	86.746
15	.562	2.809	89.555
16	.518	2.591	92.147
17	.457	2.287	94.434
18	.407	2.036	96.470
19	.379	1.897	98.367
20	.327	1.633	100.000

Extraction Method: Principal Component Analysis.

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ตารางผลรวมค่าความแปรปรวน (Total Variance Explained) พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจตัวแปร สามารถแบ่งตัวแปรออกเป็น

ทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ที่มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Initial Eigenvalues) มากกว่า 1 ทุกองค์ประกอบ โดยค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 1 เท่ากับ ร้อยละ 26.19 องค์ประกอบที่ 2 เท่ากับ ร้อยละ 9.205 องค์ประกอบที่ 3 เท่ากับร้อยละ 6.530 องค์ประกอบที่ 4 เท่ากับ ร้อยละ 5.996 และองค์ประกอบที่ 5 เท่ากับร้อยละ 5.220 โดยมีค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative of Variance) เท่ากับร้อยละ 53.149

สรุปค่าความสัมพันธ์ระหว่างค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบและจำนวนองค์ประกอบที่สกัดได้ พบว่า จำนวนองค์ประกอบในการวิจัยครั้งนี้สูงสุด คือ 5 องค์ประกอบ โดยมีค่าไอเก้น (Initial Eigenvalue) มากกว่า 1 ประกอบด้วย ค่าสูงสุดคือ 5.240 และค่าต่ำสุด คือ 1.044

ตาราง 4.13 ค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ก่อนการหมุนแกน (Unrotated Component Matrix)

Component Matrix ^a					
	Component				
	1	2	3	4	5
ATB1	.630		-.367		
ATB2	.695	-.331			
ATB3			.707		.368
ATB4		.551		.383	
ATB5		.575	-.321		-.430
ATB6	.612				
SN1	.526			-.303	
SN2		.445	.449		
SN3	.380			.708	
PBC1	.629			.322	
PBC2	.678	-.424			
PBC3	.392	.363		-.439	
PBC4	.536				-.332
PBC5	.663				-.301
PBC6	.596				
EI1	.688				
EI2	.520				.374
EI3	.426	.315			
EI4	.375	.548			
EI5	.564				

Extraction Method: Principal Component Analysis

a. 5 components extracted.

ตาราง 4.13 ค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) หลังการหมุนแกนด้วยวิธี Varimax

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) หมายถึง ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับองค์ประกอบ โดยวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในการวิจัยครั้งนี้ ดังตาราง

Rotated Component Matrix^a

	Component				
	1	2	3	4	5
ATB6	.627				
SN1	.446				
PBC2	.559				
PBC4	.602				
PBC5	.749				
PBC6	.580				
EI5	.568				
ATB1		.696			
ATB2		.544			
PBC3		.370			
EI1		.653			
EI2		.735			
EI3		.433			
ATB4			.433		
ATB5			.792		
EI4			.526		
ATB3				.805	
SN2				.601	
SN3					.765
PBC1					.421

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

a. Rotation converged in 7 iterations.

จากตารางที่ 4.13 ผู้วิจัยพิจารณาเลือกตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบ โดยใช้เกณฑ์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มากที่สุด พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร 7 ตัวแปร ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ 0.446 ถึง 0.627 องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร 6 ตัวแปร ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ 0.370 ถึง 0.735 องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ 0.433 ถึง 0.792 องค์ประกอบที่ 4

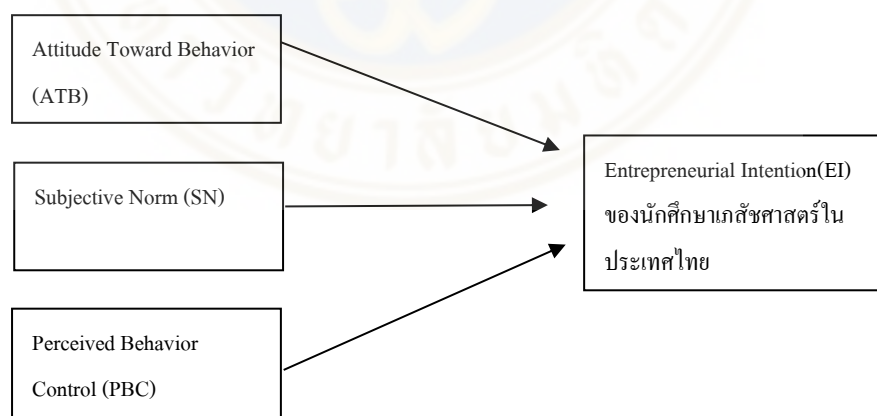
ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปร ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ 0.601 ถึง 0.805 และองค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปร ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ 0.421 ถึง 0.765

Component Transformation Matrix					
Component	1	2	3	4	5
1	.742	.629	.008	.184	.143
2	-.259	.194	.814	.460	-.144
3	.186	-.453	-.297	.820	-.007
4	-.033	-.180	.207	-.009	.961
5	-.589	.574	-.454	.288	.187

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนเป็นกรอบแนวคิดใหม่ (Modified Conceptual Framework) ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดังภาพ 4.1

ภาพที่ 4.1 กรอบแนวคิดงานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย

ที่มา : ดัดแปลงจาก Theory of plan Behavior (Ajzen,1991)

4.5 การทดสอบสมมติฐาน ทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย

จากการปรับปรุงกรอบแนวคิดการวิจัย (Modified Conceptual Framework) และการตั้งสมมติฐานในการวิจัยใหม่จากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA) ด้วยวิธี Enter โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐาน เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นละตัวแปรตาม และสรุปผลการทดสอบว่าควรมีตัวแปรอิสระใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม โดยการนำเสนอผลการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานผ่านค่าสถิติ F-test และค่า t-test (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2564)

4.4.1 การนำเสนอสมการความสัมพันธ์รูปเชิงเส้นตรง ครั้งที่ 1

ตารางที่ 4.14 แสดงตัวแบบที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ครั้งที่ 1

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.641 ^a	.411	.407	.41305	2.064

a. Predictors: (Constant), PBCT, SNT, ATBT

จากตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์หองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย โดยวิธีการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter พบว่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.407 ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว มีความแม่นยำในการพยากรณ์ตัวแปรตาม ร้อยละ 41.10

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ครั้งที่ 1

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	47.200	3	15.733	92.217	.000 ^a
Residual	67.563	396	.171		
Total	114.763	399			

a. Predictors: (Constant), PBCT, SNT, ATBT

b. Dependent Variable: TEI

จากตารางที่ 4.15 เป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้หลักการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ซึ่งสามารถตั้งสมมติฐานสมการถดถอยระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

H₀ : ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย

H₁ : ตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย

จากค่า Sig. ของค่าสถิติ F-test เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงสามารถสรุปได้ว่าปฏิเสธ สมมติฐาน H₀ โดยยอมรับ H₁ กล่าวคือ : ตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย ครั้งที่ 1

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.397	.223		1.778	.076
ทัศนคติในการสร้างธุรกิจ	.431	.067	.310	6.399	.000
1 ด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	.057	.047	.056	1.220	.223
ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	.357	.048	.375	7.470	.000

a. Dependent Variable: TEI

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย ครั้งที่ 1 โดยการใช้สถิติ t-test หรือค่า Sig. เพื่อทดสอบสมมติฐาน ซึ่งแสดงผลดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards business creation) มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

H₀: ปัจจัยทางทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards business creation) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

H₁: ปัจจัยด้านทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards business creation) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

ค่า Sig. ของค่าสถิติ t-test เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าปฏิเสธ H₀ (สมมติฐานหลัก) และยอมรับ (สมมติฐานรอง) กล่าวคือ ปัจจัยทางทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards behavior) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

H0: ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

H1: ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

จากค่าสถิติ t-test เท่ากับ 0.223 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่ายอมรับ H0 (สมมติฐานหลัก) และปฏิเสธ H1 (สมมติฐานรอง) กล่าวคือ ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

สมมติฐานที่ 3 ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

H0: ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ไม่ส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

H1: ปัจจัยของการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

ค่าสถิติ t-test เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าปฏิเสธ H0 (สมมติฐานหลัก) และยอมรับ H1 (สมมติฐานรอง) กล่าวคือ ด้านการรับรู้ความสามารถควบคุมพฤติกรรม (Perceived behavioral control) มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปสมการอิทธิพลของตัวแปรระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระในรูปแบบสมการเชิงเส้น โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Unstandardized Coefficients : Beta) $Y = 0.431$ (Attitude towards business creation) + 0.357 (Perceived behavioral control)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบของปัจจัยทางทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards behavior) และ ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถควบคุมตนเอง (Perceived behavioral control) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) และมีเพียง 1 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) ไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) 1 ปัจจัย ออก

จากสมการที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ และได้มาซึ่งสมการความสัมพันธ์รูปเชิงเส้นตรง ดังนี้

4.4.2 การนำเสนอสมการความสัมพันธ์รูปเชิงเส้นตรง ครั้งที่ 2

ตารางที่ 4.17 แสดงตัวแบบที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ครั้งที่ 2

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.640 ^a	.409	.406	.41331	2.059

a. Predictors: (Constant), PBCT, ATBT

จากตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์หองศ์ประกอบที่ส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย โดยวิธีการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter พบว่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.406 ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัว มีความแม่นยำในการคาดการณ์ของตัวแปรตาม ร้อยละ 40.60

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ครั้งที่ 2

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	46.947	2	23.473	137.413	.000 ^a
1 Residual	67.817	397	.171		
Total	114.763	399			

a. Predictors: (Constant), PBCT, ATBT

b. Dependent Variable: TEI

จากตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้หลักการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ซึ่งสามารถตั้งสมมติฐานสมการถดถอยระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

H_0 : ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย

H_1 : ตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย

จากค่า Sig. ของค่าสถิติ F-test เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงสามารถสรุปได้ว่าปฏิเสธ สมมติฐาน H_0 โดยยอมรับ H_1 กล่าวคือ : ตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อความตั้งใจสำหรับการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย

ตาราง 4.19 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย ครั้งที่ 2

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.470	.215		2.182	.030
1 ทัศนคติในการสร้างธุรกิจ	.449	.066	.322	6.803	.000
ด้านการรับรู้ในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง	.377	.045	.396	8.357	.000

a. Dependent Variable: TEI

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความความตั้งใจสำหรับการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต-นักศึกษาเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย ครั้งที่ 2 โดยใช้สถิติ t-test หรือค่า Sig. เพื่อทดสอบสมมติฐาน สรุปดังนี้

สมมติฐานที่ 1 องค์ประกอบด้านทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards behavior) มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

H0: ปัจจัยทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards behavior) ไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

H1: ปัจจัยทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards behavior) มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

ค่าสถิติ t-test เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าปฏิเสธ H0 (สมมติฐานหลัก) และยอมรับ H1 (สมมติฐานรอง) กล่าวคือ ปัจจัยทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards behavior) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

H0: ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

H1: ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

ค่าสถิติ t-test เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าปฏิเสธ H0 (สมมติฐานหลัก) และยอมรับ H1 (สมมติฐานรอง) กล่าวคือ ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถสรุปสมการอิทธิของตัวแปรระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระในรูปแบบสมการเชิงเส้น โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Unstandardized Coefficients : Beta)

$$Y = 0.449 (\text{Attitude towards behavior}) + 0.377 (\text{Perceived Behavioral Control})$$

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า มี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards behavior) และ ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) สรุปได้ว่าเป็น โมเดลสุดท้าย (Final Model) ของการวิจัยนี้

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) ครั้งที่ 1 พบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร ประกอบด้วย ทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ ด้านบรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีปัจจัยอย่างน้อย 1

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ แต่เมื่อวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) ครั้งที่ 2 พบว่ามีเพียง 2 ปัจจัยเท่านั้นที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์คือทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards behavior) และปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control)

4.6 บทสรุป

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ พบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันของรัฐบาล พื้นฐานครอบครัวส่วนใหญ่ไม่เป็นผู้ประกอบการ มีการวางแผนที่จะทำพนักงานบริษัทเอกชน (รวมถึงการเป็นเกษตรกรประจำรายา) หลังเรียนจบ

ในส่วนของผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ พบว่าค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($x = 3.79$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วย ($x = 3.99$)

เมื่อพิจารณารายข้อในทางทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ข้อท่านเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่ตัวเองสร้างขึ้นดีกว่าเป็นผู้จัดการในบริษัทที่มีอยู่แล้วค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($x = 4.32$) ส่วนด้านบรรทัดฐานทางสังคม พบว่า ข้อครอบครัวและคนรอบตัวท่านสนับสนุนท่านในการเริ่มต้นธุรกิจค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($x = 3.79$)

และด้านทางการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม พบว่า ข้อท่านเชื่อมั่นว่าจะประสบผลสำเร็จถ้าเริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($x = 4.03$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($x = 3.63$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อย่อยพบว่า ข้อฉันมีความคิดว่สักวันหนึ่งจะเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตัวเอง ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($X = 4.25$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เกษศาสตร์ในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการสร้างธุรกิจ (Attitude towards business creation) ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) และ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสรุปผล อภิปรายผลการวิจัย และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 การสรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

5.1.2 สรุปข้อมูลด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

5.1.3 สรุปข้อมูลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

5.1.4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

5.2 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

5.2.1 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย

5.2.2 ข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

5.3 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะในภาคปฏิบัติ

5.3.2 ข้อเสนอแนะทางการศึกษาวิจัยและงานวิชาการ

5.4 บทสรุป

5.1 การสรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันของรัฐบาล พื้นฐานครอบครัวส่วนใหญ่ไม่เป็นผู้ประกอบการ มีการวางแผนที่จะทำพนักงานบริษัทเอกชน (รวมถึงการเป็นเกษตรกรประจำร้านยา) หลังเรียนจบ

5.1.2 สรุปข้อมูลด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณารายข้อทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ข้อ ท่านเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่ตัวเองสร้างขึ้นคิดว่าเป็นผู้จัดการในบริษัทที่มีอยู่แล้ว ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.32$) ส่วนด้านคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง พบว่า ข้อ ครอบครัวและคนรอบตัวท่านสนับสนุนท่านในการเริ่มต้นธุรกิจ ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.79$) และปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม พบว่า ข้อ ท่านเชื่อมั่นว่าจะประสบผลสำเร็จถ้าเริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.03$)

5.1.3 สรุปข้อมูลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่าค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ ฉันมีความคิดว่าสักวันหนึ่งจะเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตัวเอง ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.25$)

5.1.4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

จากผลการวิเคราะห์ขององค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) และทำการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์แบบการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis : MRA) สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ตามตารางที่ 5.1 ดังนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงผลการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่	ตัวแปร	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
1	ปัจจัยทางทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards behavior) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)	ยอมรับ สมมติฐาน
2	ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)	ปฏิเสธ สมมติฐาน
3	ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)	ยอมรับ สมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานตามตารางที่ 5.1 จากการศึกษาวิจัยพบว่าปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย มี 2 ด้านที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) คือ ปัจจัยทางทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards behavior) และปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Unstandardized Coefficients : B) 0.449 และ 0.377 ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัย สามารถอธิบายการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ได้ร้อยละ 40.90

5.2 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

5.2.1 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย

ตารางที่ 5.2 แสดงการอภิปรายผลการศึกษาวิจัย

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน	งานวิจัยที่สอดคล้อง	งานวิจัยที่ไม่สอดคล้อง
1. ปัจจัยทางทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards	ส่งผลเชิงบวก อย่างมี นัยสำคัญ	- นีรันดร ทัพไชย (2565) - Wassim J. Aloulou (2016)	

ตารางที่ 5.2 แสดงการอภิปรายผลการศึกษาวิจัย (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	งานวิจัยที่สอดคล้อง	งานวิจัยที่ไม่สอดคล้อง
behavior) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)		<ul style="list-style-type: none"> - Gladys E. Rueda Barrios, Juan F. Reyes Rodriguez, Alejandro Villarraga Plaza, Claudia P. Velez Zapata & María E. Gómez Zuluaga (2022) - Derren Lee-Ross (2017) - Robin Bell (2018) - ฐญา จารุวรรณเดช และ ทิพวรรณ ปิ่นวนิชย์กุล (2022) - พิมพิกา พูลสวัสดิ์ และ ครณีกร สุป็นดี (2020) - มารยาท โยทองยศ และ ทรงวาด สุขเมืองมา (2559) 	
2.ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)	ไม่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ	<ul style="list-style-type: none"> - Derren Lee-Ross (2017) 	<ul style="list-style-type: none"> - นีรันดร ทัพไชย (2565) - Wassim J. Aloulou (2016) - Gladys E. Rueda Barrios, Juan F. Reyes Rodriguez, Alejandro Villarraga Plaza, Claudia P. Velez Zapata & María E. Gómez Zuluaga (2022) - Robin Bell (2018)

ตารางที่ 5.2 แสดงการอภิปรายผลการศึกษาวิจัย (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	งานวิจัยที่สอดคล้อง	งานวิจัยที่ไม่สอดคล้อง
			<ul style="list-style-type: none"> - ฐา จารุวรรณเดช และ ทิพวรรณ ปิ่นวนิชย์กุล (2022) - พิมพิกา พูลสวัสดิ์และ ดรณิกร สุป็นดี (2020) - มารยาท โยทองยศ และ ทรงวาด สุขเมืองมา (2559)
3. ปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions)	ส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ	<ul style="list-style-type: none"> - นิรันดร ทัพไชย (2565) - Wassim J. Aloulou (2016) - Gladys E. Rueda Barrios, Juan F. Reyes Rodriguez, Alejandro Villarraga Plaza, Claudia P. Velez Zapata & María E. Gómez Zuluaga (2022) - Derren Lee-Ross (2017) - Robin Bell (2018) - Ji Young Lim, Myun Kim (2021) - ฐา จารุวรรณเดช และ ทิพวรรณ ปิ่นวนิชย์กุล (2022) - พิมพิกา พูลสวัสดิ์และ ดรณิกร สุป็นดี (2020) - มารยาท โยทองยศ และ ทรงวาด สุขเมืองมา (2559) 	

จากตารางที่ 5.2 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการศึกษาศึกษาของปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย ดังนี้

ปัจจัยทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards behavior) ส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) ของนิสิต/นักศึกษา เกษศาสตร์ในประเทศไทย ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรันดร ทัพไชย (2565) ที่ทำการศึกษาคความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยในประเทศไทย ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 854 ราย พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ Wassim J. Aloulou (2016) ทำการศึกษาคความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจชั้นปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยในประเทศซาอุดีอาระเบีย จำนวน 177 คน พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ Gladys E. Rueda Barrios, Juan F. Reyes Rodriguez, Alejandro Villarraga Plaza, Claudia P. Velez Zapata & María E. Gómez Zuluaga (2022) ทำการศึกษาคความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยประเทศโคลอมเบีย จำนวน 20,893 คน พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ Derren Lee-Ross (2017) ทำการศึกษาคความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา MBA ในประเทศออสเตรเลีย พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ Robin Bell (2018) ทำการพยากรณ์ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในระดับมหาวิทยาลัย พบว่า ทัศนคติมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการสูงสุด ฌฐา จารุวรรณเดช และ ทิพวรรณ ปิ่นวนิชย์กุล (2022) ทำการทดสอบสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยกำหนดความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรมส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาผู้ประกอบการ จำนวน 400 คน พบว่า สมการโครงสร้างของข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกับโครงสร้างความสัมพันธ์ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน โดยปัจจัยทัศนคติมีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการผ่านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาผู้ประกอบการ พิมพิภา พูลสวัสดิ์ และ ดรณิกร สุปันต์ (2020) ทำการศึกษปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นผู้ประกอบการใหม่ กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีในภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวก มารยาท โยทงยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559) ทำการศึกษปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 777 คน พบว่า ปัจจัยทางทัศนคติมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) ของนิสิต/นักศึกษา เกษศาสตร์ในประเทศไทย ซึ่งไม่มี ความสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรันดร ทัพไชย (2565) ที่ทำการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยในประเทศภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 854 ราย พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ไม่สอดคล้องกับ Wassim J. Aloulou (2016) ทำการศึกษาการคาดการณ์ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจชั้นปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยในประเทศซาอุดีอาระเบีย จำนวน 177 คน พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ Gladys E. Rueda Barrios, Juan F. Reyes Rodriguez, Alejandro Villarraga Plaza, Claudia P. Velez Zapata & María E. Gómez Zuluaga (2022) ทำการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยประเทศโคลอมเบีย จำนวน 20,893 คน พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ Robin Bell (2018) ทำการพยากรณ์ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในระดับมหาวิทยาลัย พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการสูงสุด ฌฐา จารุวรรณเดช และทิพวรรณ ปิ่นวนิชย์กุล (2022) ทำการทดสอบสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยกำหนดความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรมส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาผู้ประกอบการ จำนวน 400 คน พบว่า สมการโครงสร้างของข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกับโครงสร้างความสัมพันธ์ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน โดยปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการผ่านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาผู้ประกอบการ พิมพิกา พูลสวัสดิ์ และ ครณีกร สุบันดี (2020) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นผู้ประกอบการใหม่ กรณีศึกษานักศึกษบริหารธุรกิจในภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวก มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษปริญาตรีกรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 777 คน พบว่า ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ยกเว้นงานวิจัยของ Derren Lee-Ross (2017) ทำการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา MBA ในประเทศออสเตรเลีย พบว่า ด้านการ

คล้ายตามกลุ่มอ้างอิง ไม่ได้มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมเป็นงานวิจัยเรื่องเดียวที่มีผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้

ปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial intentions) ของนิสิต/นักศึกษา เกษศาสตร์ในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรันดร ทัพไชย (2565) ที่ทำการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยในประเทศไทย ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 854 ราย พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง ที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ Wassim J. Aloulou (2016) ทำการศึกษาคาดการณ์ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับบริหารธุรกิจชั้นปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยในประเทศซาอุดีอาระเบีย จำนวน 177 คน พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ Gladys E. Rueda Barrios, Juan F. Reyes Rodriguez, Alejandro Villarraga Plaza, Claudia P. Velez Zapata & María E. Gómez Zuluaga (2022) ทำการศึกษาคำตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยประเทศโคลอมเบีย จำนวน 20,893 คน พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ Derren Lee-Ross (2017) ทำการศึกษาคำตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา MBA ในประเทศออสเตรเลีย พบว่า ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ Robin Bell (2018) ทำการพยากรณ์ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในระดับมหาวิทยาลัย พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการสูงสุด ณฐา จารุวรรณเดช และทิพวรรณ ปิ่นวนิชย์กุล (2022) ทำการทดสอบสมการ โครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยกำหนดความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรมมีส่งผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาผู้ประกอบการ จำนวน 400 คน พบว่า สมการ โครงสร้างของข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกับ โครงสร้างความสัมพันธ์ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน โดยการทดสอบสมมติฐานไม่ยืนยันว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีอิทธิพลทางตรงต่อการแสดงพฤติกรรมเป็นผู้ประกอบการ พิมพิลา พูลสวัสดิ์ และ ดรณิกร สุปันดี (2020) ทำการศึกษปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นผู้ประกอบการใหม่ กรณีศึกษานักศึกษาระดับบริหารธุรกิจในภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวก มารยาท โยทองยศ และทรงवाद สุขเมืองมา

(2559) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ตรีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 777 คน พบว่า ปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ข้อจำกัดในงานวิจัย: จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของ นิสิต-นักศึกษาเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย แม้ว่าจะทำการเปรียบเทียบผลกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่ง ใช้ทฤษฎี Theory of Plan Behavior (TPB) เหมือนกัน และเป็นกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ใน ระดับมหาวิทยาลัย แต่ก็มีข้อแตกต่างในบางบริบท เช่น สาขาที่เรียน ประเทศ รวมถึงจำนวนตัวอย่าง ที่สำรวจ ดังนั้นการอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการเปรียบเทียบผลการศึกษากับงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องในลักษณะของความสัมพันธ์ และแนวโน้มที่เกิดขึ้น ตามหลักของสถิติเท่านั้น

5.2.2 ข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรมจากแนวคิดทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเชิงทฤษฎี (Theoretical Research Conceptual Framework) ตามแบบจำลองทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of plan behavior : TPB) โดยการ เก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากนิสิต/นักศึกษา เภสัชศาสตร์ในประเทศไทย ชั้นปีที่ 6 จำนวน 400 คน ผ่านการทำแบบสอบถามออนไลน์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ทำให้ผู้วิจัยสามารถ พบข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการดังต่อไปนี้

5.2.2.1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็น ผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เภสัชศาสตร์ในประเทศไทย จากการเปรียบเทียบวรรณกรรมและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 พบว่ายังไม่มีงานวิจัยไหนที่ทำการศึกษาที่จำเพาะเจาะจงมากกลุ่ม นักศึกษาเภสัชโดยตรง เนื่องจากงานวิจัยที่มีอยู่เป็นการศึกษาในกลุ่ม Health science เท่านั้น ดังนั้น การการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เภสัชศาสตร์ ในประเทศไทย ถือว่าเป็นงานวิจัยงานแรกที่ศึกษามาที่กลุ่มนักศึกษาเภสัชอย่างเจาะจง จึงถือว่าเป็น การค้นพบใหม่ในทางวิชาการ โดยการศึกษาพบว่า มี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยทัศนคติในการเป็น ผู้ประกอบการ (Attitude towards business creation) และปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการ ควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ที่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็น ผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เภสัชศาสตร์ในประเทศไทย ชั้นปีที่ 6 และจากการเปรียบเทียบ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 โดยเฉพาะงานวิจัยของ Ji Young Lim, Myun Kim (2021). ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาพยาบาลในประเทศ เกาหลีใต้ แม้ว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาในงานวิจัยนี้จะไม่ได้เป็นประชากรนักศึกษาเภสัชศาสตร์ แต่ก็

ถือว่าเป็นกลุ่มประชากรที่มีความคล้ายคลึงกันเนื่องจากเป็นกลุ่มบุคลากรทางการแพทย์เหมือนกัน พบว่างานวิจัยของ Ji Young Lim, Myun Kim (2021). มีเพียงปัจจัยเดียวที่ส่งผลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการคือปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลการศึกษาด้านปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย ซึ่งมี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards behavior) และปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) เป็นข้อค้นพบใหม่ในทางวิชาการ

5.2.2.2 จากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) โดยกำหนดวิธี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) รูปแบบการหมุนแกนที่เรียกว่า Varimax ในการวิจัยครั้งนี้มีการกำหนดตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 6 ข้อคำถาม ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จำนวน 3 ข้อ และปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม จำนวน 6 ข้อ และความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 5 ข้อ จากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (EFA) พบว่าปัจจัยไม่เป็นไป ตามทฤษฎีดังกล่าว เนื่องจากตัวแปรมีการจัดกลุ่มใหม่ ผู้วิจัยจึงปรับปรุงใหม่โดยการสกัดองค์ประกอบหลักโดยใช้ (Extraction Method: Principal Component Analysis : PCA) องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร 7 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร 6 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปร และองค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปร โดยอ้างอิงจากรูปภาพที่ 14 ในบทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.2.3 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย ชั้นปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย ชั้นปีที่ 6 ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 และจากการอภิปรายผลการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบกับงานวิจัยในอดีตว่ามีความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกันอย่างไร โดยเป็นการเปรียบเทียบทางอ้อม (Indirect Comparison) เนื่องจากความแตกต่างของบริบทเช่น กลุ่มประชากรนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นกลุ่มเกษตรศาสตร์ ช่วงเวลาในการวิจัย และขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และประเทศที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

ของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย ชั้นปีที่ 6 จำนวน 400 คน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Derren Lee-Ross (2017)

5.3 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะในภาคปฏิบัติ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ข้อสรุปว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย ชั้นปีที่ 6 โดยส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญมีอยู่ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards behavior) และปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived behavioral control) ในขณะที่ปัจจัยด้านค่านิยมตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย จึงนำไปสู่ข้อเสนอแนะในภาคปฏิบัติดังนี้

5.3.1.1 หน่วยงานภาครัฐ

ด้านสถานศึกษา สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปวางแผน ปรับปรุง พัฒนารูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ที่กำลังจะจบการศึกษาออกไป เพื่อทำหน้าที่เกษตรกร ทั้งนี้นอกจากการให้ความรู้ด้านวิชาชีพเกษตรแล้ว จากผลการวิจัยในครั้งนี้ยังแสดงให้เห็นว่านิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ยังมีความสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคต ดังนั้นการส่งเสริมความรู้และทักษะด้านผู้ประกอบการให้กับนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์จะเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมความพร้อมให้กับนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ ในการเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพรุ่นใหม่ต่อไปในอนาคต

ด้านโรงพยาบาล ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่มีตำแหน่งรองรับเกษตรกร ประจำโรงพยาบาลเป็นจำนวนมาก จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มในอนาคตที่นิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์มีความสนใจและมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการหลังจบการศึกษา ดังนั้นแนวโน้มของบุคลากรทางการแพทย์กลุ่มงานเกษตรกรรมประจำโรงพยาบาลรัฐบาลจึงมีแนวโน้มที่จะลดลง ดังนั้นกระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลรัฐบาล หรือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ควรมีแผนหรือนโยบายรองรับการขาดแคลนเกษตรกร ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของบุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาล

5.3.1.2 หน่วยงานภาคเอกชน

ผู้บริหารองค์กรสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งในการต่อยอดการสร้าง Entrepreneurial Culture ขององค์กร เพื่อดึงดูดนักศึกษาเภสัชศาสตร์รุ่นใหม่ที่มี Entrepreneur mindset เข้ามาเป็นบุคลากรขององค์กร และเป็นส่วนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและขับเคลื่อนพนักงานในองค์กรให้ให้มี Intrapreneurship ซึ่งเป็นสิ่งที่หลายองค์กรต้องการให้เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งนักศึกษาเภสัชยุคใหม่ที่กำลังจะจบการศึกษาในอีก 1 ปี หากองค์กรได้บุคลากรเหล่านี้เข้ามาในองค์กรจะเป็น Change agents ที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อน Entrepreneurial Culture ขององค์กร ดังนั้นหากองค์กรเล็งเห็นถึงความสำคัญของการมีบุคลากรที่มี Entrepreneurial mindset การวางแผน หรือการออกนโยบาย ที่เปิดโอกาสให้กับกลุ่มนักศึกษาเภสัชศาสตร์รุ่นใหม่ได้เข้ามาเป็นบุคลากรในองค์กรน่าจะส่งผลดีให้กับองค์กรในระยะยาว

5.3.1.3 ปัจจัยในด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) ถึงแม้ว่าปัจจัยนี้จะไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ แต่ปัจจัยด้านนี้ก็ยังถือว่าเป็นปัจจัยที่เข้ามาส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจในสิ่งที่นิสิต-นักศึกษาคิดหรือสิ่งที่ตั้งใจอยากจะทำ โดยเฉพาะหากได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมจากคนในครอบครัว เพื่อน หรือบุคคลที่มีอิทธิพลกับนิสิต-นักศึกษา จะช่วยเป็นแรงกระตุ้นให้นิสิต-นักศึกษาเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 6 สามารถค้นพบความต้องการของตัวเองในด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการได้เร็วมากยิ่งขึ้น เนื่องจากกลุ่มการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subject norm) เหล่านั้น ถือเป็นกลุ่มที่เข้าใจ และยอมรับฟังความคิดเห็นของนิสิต-นักศึกษา และถือเป็นบุคคลใกล้ชิด ที่จะช่วยให้เกิดการสนับสนุนทัศนคติ และการรับรู้ในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามากที่สุด

5.3.2 ข้อเสนอแนะทางการศึกษาวิจัยและงานวิชาการ

5.3.2.1 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ต้องการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย มีข้อจำกัดจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามหลักมากถึง 84.5% เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยภาครัฐบาล และมีเพียง 15.5% ที่มาจากภาคเอกชน ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้อาจจะไม่สามารถสะท้อนปัจจัยที่ส่งผลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เภสัชศาสตร์ในประเทศไทยทั้งหมดได้ หากขยายกรอบเวลาในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม และกระจายไปยังทุกมหาวิทยาลัยในประเทศไทย น่าจะทำให้ผลการวิจัยที่ได้สามารถสะท้อนภาพรวมของวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Plan Behavior: TPB) และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยเริ่มจากการพิจารณาค่าสถิติของไคเซอร์-

ไมเยอร์-โอล์กิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy : KMO) และค่าสถิติของ บาร์ทเล็ต (Bartlett's Test) ซึ่งผลที่ออกมาสามารถแปลความหมายได้ว่าเหมาะสมดีมากที่จะ วิเคราะห์ปัจจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย และจากค่าสถิติ Chi-Square ที่ใช้ในการทดสอบ มีค่าเท่ากับ 1932.604 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่า P-Value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (P-Value < 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถวิเคราะห์ปัจจัยได้

5.3.2.2 สำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา จากคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย ภายในประเทศไทย เพื่อที่จะทำให้ได้ทราบถึงความคาดหวังของนิสิต/นักศึกษาปัจจุบัน และควรมี การศึกษาคูณลักษณะและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การรับรู้ ความสามารถของตนเอง หากนิสิต/นักศึกษามีความเข้าใจในความรู้ ความสามารถของตนเอง และ คูณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการในตนเอง อาทิเช่น การรู้จักความเสี่ยง การวางแผน การสร้าง เครือข่าย เป็นต้น จะส่งผลให้แสดงพฤติกรรมในการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ อีกทั้ง รูปแบบการเก็บข้อมูลควรมีการเพิ่มเติมการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ทราบรายละเอียดของแต่ละปัจจัยที่ชัดเจนมาก ยิ่งขึ้น เพื่อสามารถนำมาเปรียบเทียบและยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และ ขณะเดียวกันก็สามารถนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้ในการวางแผนหลักสูตรการเรียนการสอนให้ ทันสมัย การปรับนโยบายของสถานที่ทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน

5.4 บทสรุป

การศึกษาวิจัยในบทที่ 5 การสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ของการศึกษาวิจัย เรื่องการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิต/นักศึกษา เกษษศาสตร์ในประเทศไทย ชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งเป็นชั้นปีสุดท้ายก่อนที่จะเรียนจบและออกมาประกอบอาชีพ จำนวน 400 คน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อความตั้งใจ ในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกษตรศาสตร์มีด้วยกัน 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยทัศนคติในการเป็น ผู้ประกอบการ (Attitude towards behavior) และปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการควบคุม พฤติกรรมตนเอง (Perceived Behavioral control) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายผลการศึกษาวิจัย เปรียบเทียบกับงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องพบว่ามีความสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยใน อดีต ทำให้สามารถนำเสนอเป็นข้อค้นพบใหม่จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้มี

ข้อเสนอแนะสำหรับทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงข้อเสนอแนะทางการวิจัย
และงานวิชาการในอนาคต

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2564). การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (SEM) ด้วย AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 5
กรุงเทพฯ: หจก.สามลดา.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยา สุวรรณbarung. (2563). กระบวนการวิจัย: การประยุกต์ใช้ทางสุขภาพและการพยาบาล. พิมพ์
ครั้งที่ 5. นครศรีธรรมราช: ก.พลการพิมพ์.
- จริยา กอสุขทวีคุณ (2561), การศึกษาแรงจูงใจและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย (การจัดการมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- ณฐา จารุวรรณเดช และ ทิพวรรณ ปิ่นวานิชย์กุล (2022). ปัจจัยพยากรณ์ความตั้งใจเชิงพฤติกรรมและ
อิทธิพลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของผู้ศึกษาด้านผู้ประกอบการในประเทศไทย
ไทย
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2563). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่
18. นนทบุรี: บ.เอส.อาร์.พรินต์ติ้งโปรดักส์.
- นิรันดร ทัพไชย (2565), ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไทย
ใน ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, วารสารสมาคมนักวิจัย.27(1): 111-112.
- เป้าหมาย SDGs 17 ประการ สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2566, จาก
<https://science.mahidol.ac.th/sdgs/sdgs-17/>
- พิมพ์ิกา พูลสวัสดิ์ และ ครุณีกร สุปันดี. (2020), ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นผู้ประกอบการใหม่
กรณีศึกษา นักศึกษาบริหารธุรกิจในภาคใต้ของประเทศไทย
- มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็น
ผู้ประกอบการ ของนักศึกษาปริญญาตรี: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ, วารสารสุทธิ
ปริทัศน์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 94 ประจำเดือน เมษายน – มิถุนายน 2559.
- ศุภิสรา โกชาคม. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ของนักศึกษา
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต),
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- สุชาติ ไตรภพสกุล. (2564), หลักการตลาดเพื่อการเป็นผู้ประกอบการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สภาเภสัชกรรม. (2565). ปรึญญาเภสัชศาสตรบัณฑิตที่สภาเภสัชกรรม ให้การรับรองเพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิกของสภาเภสัชกรรม ปีการศึกษา 2566 สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://www.pharmacycouncil.org/สสส>. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://resourcecenter.thaihealth.or.th/article/การเผชิญหน้าสังคมผู้สูงอายุ>
- อนงค์ รุ่งสุข. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (A-95/2559).
- อำนาจ ธีระวนิช. (2549). ผู้ประกอบการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ SME social planet สืบค้นเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://www.bangkokbanksme.com/en/7sme1-health-and-wellness-mega-trend-grows-strong> What is CAGR and How to use it สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://blog.roboforex.com/th/blog/2022/08/25/what-is-cagr-and-how-to-use-it/>
- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational behavior and human decision processes*, 50(2):179-211.
- Ajzen, I., & Fishbein, M. (1980). Understanding attitudes and predicting social behaviors.
- Ajzen, I. (2001). Nature and operation of attitudes. *Annual review of psychology*, 52(1):27-58.
- Anthony Gird. (2008). The theory of planned behaviour as predictor of entrepreneurial intent amongst final-year university students. University of Cape Town, South Africa. *Intention*
- Brian A. Lavelle. (2019). Entrepreneurship Education's Impact on Entrepreneurial Using the Theory of Planned Behavior: Evidence From Chinese Vocational College Students. *Entrepreneurship Education and Pedagogy 2021*, Vol.4(1):30–51.
- Cronbach, L. J. (1984). *Essentials of psychological testing* (4th ed.). New York, NY: Harper & Row.
- Derren Lee-Ross. (2017). An examination of the entrepreneurial intent of MBA students in Australia using the entrepreneurial intention questionnaire. Department of Business, James Cook University, Cairns, Australia. Gladys E. Rueda Barrios, Juan F. Reyes Rodriguez, Alejandro Villarraga Plaza, Claudia P. Vélez Zapata & María E. Gómez Zuluaga. (2022). Entrepreneurial intentions of university students in Colombia: Exploration based on the theory of planned behavior.

- Hashem Abdullah Alnemer. (2021). Determinants of entrepreneurial intention among students of management stream in the Kingdom of Saudi Arabia. *Entrepreneurship Education* 2021, Vol.4:425-445.
- Ji Young Lim, Myun Kim. (2021). Predictors of Entrepreneurial Intention of nursing student base on Theory of planned Behavior. *Journal of Multidisciplinary Healthcare* 2021.
- Liñán, F., & Chen, Y. W. (2009). Development and cross-cultural application of a specific instrument to measure entrepreneurial intentions. *Entrepreneurship theory and practice*, 33(3):593-617.
- Marco van Gelderen, Maryse Brand, Mirjam van Praag, Wynand Bodewes, Erik Poutsma, Anita van Gils (2008). Explaining entrepreneurial intentions by means of the theory of planned behaviors.
- Mohamad, N., Lim, H.-E., Yusof, N., & Soon, J.-J. (2015). Estimating the effect of entrepreneur education on graduates' intention to be entrepreneurs. *Education+ Training*, 57(8/9):874-890.
- Robin Bell. (2018). Predicting entrepreneurial intention across the university. Worcester Business School, University of Worcester, Worcester, UK.
- Wassim J. Aloulou. (2016). Predicting entrepreneurial intentions of final year Saudi university business students by applying the theory of planned behavior.

ภาคผนวก

แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยในหัวข้อการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6 จากสถาบันทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศไทย ซึ่งแบบสอบถามจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6 ซึ่งเป็นชั้นปีสุดท้ายก่อนจะสำเร็จการศึกษาและออกไปประกอบอาชีพ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามดังรายละเอียดที่ปรากฏในแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริง โดยแบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 : คำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 4 : ข้อมูลด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 1 คำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถามงานวิจัยว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้หรือไม่

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมายถูก ลงใน ช่องว่างหน้าตัวเลือกที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด

ปัจจุบันท่านเป็นนิสิต/นักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 6 ใช่หรือไม่

ใช่ ไม่ใช่

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ชาย
 หญิง
 เพศทางเลือก

2. สถาบันที่กำลังศึกษาอยู่

- รัฐบาล
 เอกชน

3. พื้นฐานครอบครัว

- เป็นผู้ประกอบการ
- ไม่เป็นผู้ประกอบการ

4. อาชีพที่วางแผนจะทำหลังเรียนจบ

- ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- พนักงานบริษัทเอกชน (รวมถึงการเป็นเกษตรกรประจำร้านยา)
- เกษกรประจำโรงพยาบาล
- เกษกรฟาร์มผลิต
- อื่นๆ เช่นศึกษาต่อ ป.โท

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ปัจจัยด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ					
1.ท่านพอใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากกว่าพนักงานบริษัท					
2.ท่านเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่ตัวเองสร้างขึ้นดีกว่าเป็นผู้จัดการในบริษัทที่มีอยู่แล้ว					
3.การเป็นผู้ประกอบการมีส่วนทำให้เศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น					
4.ผู้ประกอบการเป็นทางเลือกอาชีพที่น่าพอใจสำหรับผู้มีความรู้					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
และครอบครัวที่มีสถานประกอบการ					
5.ท่านเชื่อมั่นว่าความพยายาม ความมุ่งมั่น และความอดทนจะส่งผลต่อความสำเร็จ					
6.ท่านมีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ					
ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม					
7.ครอบครัวและคนรอบตัวท่านสนับสนุนท่านในการเริ่มต้นธุรกิจ					
8.การเป็นผู้ประกอบการนั้น ครอบครัวของท่านเป็นส่วนสำคัญในการแสดงความคิดเห็น และให้การสนับสนุน					
9.การเป็นผู้ประกอบการนั้น เพื่อนสนิทของท่านเป็นส่วนสำคัญในการแสดงความคิดเห็น และให้การสนับสนุน					
ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม					
10.ท่านเชื่อมั่นว่าจะประสบผลสำเร็จถ้าเริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11. ท่านเชื่อว่าการเริ่มต้นและดำเนินธุรกิจเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย					
12. การเริ่มต้นธุรกิจของตนเองอาจเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้ใช้ประโยชน์จากการศึกษา					
13. ท่านทราบถึงรายละเอียดของทักษะที่จำเป็นในการเริ่มต้นธุรกิจ					
14. ท่านสามารถควบคุมออกแบบ กระบวนการต่างๆ สำหรับธุรกิจใหม่ได้					
15. โอกาสน้อยมากที่จะมีสถานการณ์ที่นอกเหนือการควบคุมของท่านทำให้ท่านไม่สามารถเป็นผู้ประกอบการได้					

ส่วนที่ 4 :ข้อมูลด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ					
16.ฉันมีความคิดจริงจังที่จะเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตัวเอง					
17.ฉันมีความคิดว่าสักวันหนึ่งจะเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตัวเอง					
18.ฉันกำหนดว่าจะสร้างธุรกิจของตัวเองในอนาคต					
19.ฉันจะพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อที่จะเริ่มและดำเนินธุรกิจของตัวเอง					
20.ท่านจะเริ่มธุรกิจของตัวเองภายใน 1 ปีหลังจากจบการศึกษา					

แบบประเมินดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย (Content Validity Index: CVI)

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความจากแบบสอบถามแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านพิจารณาตามความเหมาะสม เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงแบบสอบถามสำหรับงานวิจัยและหากท่านมีข้อเสนอแนะกรุณากรอกข้อเสนอแนะในช่องว่าง เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงแบบสอบถามสำหรับงานวิจัย

หลักเกณฑ์การให้คะแนนค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา (Content Validity Index: CVI)

ระดับที่ 4 คะแนน หมายถึง สอดคล้องอย่างยิ่ง (มีความสอดคล้องกับเนื้อหา $\geq 90\%$)

ระดับที่ 3 คะแนน หมายถึง สอดคล้องมาก (มีความสอดคล้องกับเนื้อหา 70-89%)

ระดับที่ 2 คะแนน หมายถึง ไม่สอดคล้อง (มีความสอดคล้องกับเนื้อหา 50-69%)

ระดับที่ 1 คะแนน หมายถึง ไม่สอดคล้องอย่างยิ่ง (มีความสอดคล้องกับเนื้อหา $< 50\%$)

ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ในประเทศไทย โดยงานวิจัยนี้จัดทำโดยนางสาววัลรัตน์ คำยันต์ รหัส 6450358 หลักสูตรการจัดการธุรกิจ วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

ข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

คำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	คะแนนเฉลี่ย
ปัจจัยด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ				
1.ท่านพอใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากกว่าพนักงานบริษัท	4	4	4	4
2.ท่านเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่ตัวเองสร้างขึ้นดีกว่าเป็นผู้จัดการในบริษัทที่มีอยู่แล้ว	4	4	3	3.67
3.การเป็นผู้ประกอบการมีส่วนทำให้เศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น	3	4	2	3

4. ผู้ประกอบการเป็นทางเลือกอาชีพที่น่าพอใจสำหรับผู้มีความรู้และครอบครัวที่มีสถานประกอบการ	3	4	4	3.67
5. ท่านเชื่อมั่นว่าความพยายาม ความมุ่งมั่น และความอดทนจะส่งผลต่อความสำเร็จ	4	4	3	3.67
6. ท่านมีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ	4	4	4	4
ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม				
7. ครอบครัวและคนรอบตัวท่านสนับสนุนท่านในการเริ่มต้นธุรกิจ	4	4	4	4
8. การเป็นผู้ประกอบการนั้น ครอบครัวของท่านเป็นผู้พิจารณา และให้การสนับสนุน	4	4	4	4
9. การเป็นผู้ประกอบการนั้น เพื่อนสนิทของท่านเป็นผู้พิจารณา และให้การสนับสนุน	4	4	3	3.67
ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม				
10. ท่านเชื่อมั่นว่าจะประสบผลสำเร็จถ้าเริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง	4	4	4	4
11. ท่านเชื่อว่าการเริ่มต้นและดำเนินธุรกิจเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย	4	4	4	4
12. การเริ่มต้นธุรกิจของตนเองอาจเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้ประโยชน์จากการศึกษา	4	4	4	4
13. ท่านทราบถึงรายละเอียดของทักษะที่จำเป็นในการเริ่มต้นธุรกิจ	4	4	3	3.67
14. ท่านสามารถควบคุม ออกแบบ กระบวนการต่างๆ สำหรับธุรกิจใหม่ได้	4	4	3	3.67
15. โอกาสน้อยมากที่จะมีสถานการณ์ที่นอกเหนือการควบคุมของท่านทำให้ท่านไม่สามารถเป็นผู้ประกอบการได้	4	4	2	3.34

ข้อมูลด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

คำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	คะแนนเฉลี่ย
ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ				
16.ฉันมีความคิดจริงจังที่จะเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตัวเอง	4	4	4	4
17.ฉันมีความคิดว่าสักวันหนึ่งจะเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตัวเอง	4	4	3	3.67
18.ฉันกำหนดว่าจะสร้างธุรกิจของตัวเองในอนาคต	4	4	4	4
19.ฉันจะใส่ความพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อที่จะเริ่มและดำเนินธุรกิจของตัวเอง	4	4	4	4
20.ท่านจะเริ่มธุรกิจของตัวเองภายใน 1ปีหลังจากจบการศึกษา	4	4	4	4

ค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหาใช้ในการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เพื่อประเมินความชัดเจนด้านภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องตามหัวข้อที่ต้องการจะศึกษาวิจัย โดยค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยที่ยอมรับได้ คือ 0.80 โดยสามารถคำนวณจากสูตรดังต่อไปนี้ (จรรยา สุวรรณบำรุง, 2563)

$$CVI = \frac{\text{จำนวนคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนน 3 และ 4 คะแนน}}{\text{จำนวนคำถามทั้งหมด}}$$

$$CVI = \frac{18}{20} = 0.9$$

ผลคะแนนเฉลี่ยจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดจำนวน 3 ท่าน จากการประเมินความชัดเจนด้านภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องตามหัวข้อที่ต้องการจะศึกษาวิจัยได้ผลคะแนนเท่ากับ 0.9 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

(Item Objective Congruence: IOC)

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเภสัชศาสตร์
ในประเทศไทย

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความคำถามจากแบบสอบถามแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องว่างที่
ท่าน พิจารณาตามความเหมาะสม และหากท่านมีข้อเสนอแนะกรอกรอก ข้อเสนอแนะใน
ช่องว่าง เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงแบบสอบถามสำหรับ งานวิจัย

หลักเกณฑ์การให้คะแนนค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
(Item Objective Congruence: IOC)

ให้ 1 คะแนน หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อความคำถามมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปร และ
วัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย

ให้ 0 คะแนน หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่าข้อความคำถามมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปร และ
วัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย

ให้ -1 คะแนน หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อความคำถามมีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับตัวแปร และ
วัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย

ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของ
นักศึกษาเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย โดยงานวิจัยนี้จัดทำโดยนางสาวธวัลรัตน์ คำยันต์ รหัส
6450358 หลักสูตรการจัดการธุรกิจ วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

ข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

คำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ปัจจัยด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ				
1.ท่านพอใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ มากกว่าพนักงานบริษัท	1	1	1	1
2.ท่านเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่ ตัวเองสร้างขึ้นดีกว่าเป็นผู้จัดการใน บริษัทที่มีอยู่แล้ว	1	1	1	1

คำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
3.การเป็นผู้ประกอบการมีส่วนทำให้เศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น	1	1	1	1
4.ผู้ประกอบการเป็นทางเลือกอาชีพที่น่าพอใจสำหรับผู้มีความรู้และครอบครัวที่มีสถานประกอบการ	1	1	1	1
5.ท่านเชื่อมั่นว่าความพยายาม ความมุ่งมั่น และความอดทนจะส่งผลต่อความสำเร็จ	1	1	1	1
6.ท่านมีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ	1	1	1	1
ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม				
7.ครอบครัวและคนรอบตัวท่านสนับสนุนท่านในการเริ่มต้นธุรกิจ	1	1	1	1
8.การเป็นผู้ประกอบการนั้นครอบครัวของท่านเป็นผู้พิจารณาและให้การสนับสนุน	1	1	1	1
9.การเป็นผู้ประกอบการนั้นเพื่อนสนิทของท่านเป็นผู้พิจารณาและให้การสนับสนุน	1	1	1	1
ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม				
10.ท่านเชื่อมั่นว่าจะประสบผลสำเร็จถ้าเริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง	1	1	1	1
11.ท่านเชื่อว่าการเริ่มต้นและดำเนินธุรกิจเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย	1	1	1	1
12.การเริ่มต้นธุรกิจของตนเองอาจเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้ประโยชน์จากการศึกษา	0	1	0	0.34

คำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
13. ท่านทราบถึงรายละเอียดของทักษะที่จำเป็นในการเริ่มต้นธุรกิจ	1	1	1	1
14. ท่านสามารถควบคุม ออกแบบกระบวนการต่างๆสำหรับธุรกิจใหม่ได้	1	1	1	1
15. โอกาสน้อยมากที่จะมีสถานการณ์ที่นอกเหนือการควบคุมของท่านทำให้ท่านไม่สามารถเป็นผู้ประกอบการได้	1	1	1	1

ข้อมูลด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

คำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ				
16. ฉันมีความคิดจริงจังที่จะเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตัวเอง	1	1	1	1
17. ฉันมีความคิดว่าสักวันหนึ่งจะเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตัวเอง	1	1	0	0.67
18. ฉันกำหนดว่าจะสร้างธุรกิจของตัวเองในอนาคต	1	1	1	1
19. ฉันจะใส่ความพยายามสูงสุดความสามารถเพื่อที่จะเริ่มและดำเนินธุรกิจของตัวเอง	1	1	1	1
20. ท่านจะเริ่มธุรกิจของตัวเองภายใน 1 ปี หลังจากจบการศึกษา	1	1	0	0.67

การวัดค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาสามารถทำได้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อประเมินข้อคำถามที่เชื่อว่ามีความสอดคล้องกับหัวข้อของการศึกษาวิจัยหรือไม่ โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563)

$$\text{IOC} = \frac{\varepsilon R}{N}$$

